HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Second Class Postage Paid at Chicago Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 25. | Sobota (Saturday) 19. června (June) 1976 | Cena 25 centů

SVATÉHO NÁM OTCE PAVLA, ŽEHNEJ BŮH A ZACHOVEJ! — Na letošní 21. červen připadá 13. výročí volby nynějšího papeže Pavla VI., a 30. června si připomeneme výročí jeho papežské korunovace. — Náš obrázek jej zachycuje při symbolickém uzavření dveří Milostivého léta v prosinci 1975. — Tuto neděli bude pozornost celého světa obrácena k italským volbám. Získají-li komunisté hlasy a nebudou-li vzati do příští koaliční vlády, budou nadále rozleptávat italskou demokracii. Zvítězí-li důležitým přírustkem hlasů a budou-li se snažit o vytvoření vlády "Národní fronty", čekají Itálii, Sv. Otce, západní Evropu, USA a nakonec celý svět v nadcházejících letech velké starosti.

V Uruguay byl proveden státní převrat

Montevideo. — V sobotu, 12. června, skupina uruguayských důstojníků provedla státní převrat, při kterém byl zbaven úřadu president Juan Bordaberry. V čele země byl postaven zatímně Národní výbor, sestávající z 25 civilistů a 22 generálů. Vláda Uruguaye prohlásila, že do dvou měsíců bude na tři roky zvolen nový president; tuto volbu provede zvláštní volební výbor a zvolen bude ten, kdo obdrží dvě třetiny hlasů. Jako možní kandidáti pro presidentský úřad jsou uváděni ministr zahraničí Juan Blanco a ministr obrany Walter Ravena. Oba jsou civilisté. V zemích Latinské Ameriky jsou státní převraty tradičně velmi časté. "Háček" je v tom, že dnes se do těchto latinsko-amerických "palácových revolucí" plete Moskva a Castrova Havana, a že jsou prostřednictvím místních komunistů připraveny pomáhat "národním osvobozovacím hnutím" dělat rudou revoluci.

Tajemník Kissinger si stěžoval na falešnost Sovětů

Santiago, Čile. — Státní tajemník Kissinger si na konferenci ministrů zahraničí zemí Latinské Ameriky v hlavním městě Čile neobvykle ostrou formou stěžoval na to, že Sověti zbavují pojem mezinárodní oblevy svého pravého obsahu. Oblevu zachovávají vůči některým zemím, jako například vůči Spojeným státům, je-li to pro ně výhodné, zatím co zároveň na různých místech světa podporují guerilová hnutí. Sovětský svaz z jedné strany mluví o mírové koexistenci, z druhé strany však užívá cizích vojsk k dosažení svých cílů. Nejposlednějším příkladem tohoto jednání je Angola; Spojené státy už nikdy nebudou trpět podobné zasahování Sovětů a kubánských vojáků do vnitřních záležitostí afrických zemí. Politika mezinárodní oblevy je dnes i přes své nedokonalosti nutná, řekl Kissinger závěrem své půlhodinové řeči, protože jinak by světu hrozilo nebezpečí atomické války.

Nové příměří v Libanonu mělo jen krátké trvání

Bejrút. — V sobotu 12. června Sýrie ustala od blokády Bejrútu a stáhla svá vojska od tohoto města i od přístavu Tripoli dále ke středu země, pod dohledem "panarabské mírové armády", poskytnuté členskými zeměmi Arabské ligy. Syrští vojáci si však podrželi kontrolu nad mezinárodním letištěm v Bejrútu, jakož i nad okolím města Sidonu. Boje ustaly, s výjimkou dvou míst uprostřed země. Předtím bylo v Damašku za prostřednictví libyjského ministerského předsedy Jallouda uzavřeno příměří mezi Syrií z jedné strany a libanonskou levicí a palestinskými guerily z druhé.

Jalloud řekl, že stažení syrských vojsk je prvním krokem, po kterém do 10. dnů prý měl následovat druhý — úplný odchod syrských vojáků z Libanonu a jejich nahrazení panarabskou mírovou mocí. Utvoření nové panarabské mírové armády bylo rozhodnuto předtím v Káhyře mezi ministry zahraničí členských zemí Ligy.

Křesťanští pravicoví vůdci Libanonu se vyslovili nedůvěřivě vůči této panarabské mírové armádě; projevili obavy, že celá tato záležitost by mohla být pouze zahájením nové "posvátné války islámu" proti křesťanům v Libanonu.

Syrie však si vykládá právě uvedené dohody jinak. V neděli dala najevo, že sice vítá přítomnost panarabské mírové armády v Libanonu, že však nikterak nemíní v blízké budoucnosti opustit posice, které drží obsazeny. Zemi opustí teprve až nově zvolený president Elias Sarkis bude schopen vykonávat vládní funkce a v Libanonu bude zajištěno trvalé příměří. Bude prý pravděpodobně trvat několik měsíců, než k tomu dojde. Syrský ministr informací zároveň popřel správnost zprávy, podle které Syrie se zavázala opustit Libanon do 10. dnů. Přísně kritisoval libanonského levicového vůdce Kamal Humblatta, který prý spolu s PLO by chtěl udržovat Libanon ve stavu války přes mírové úsilí Syrie. Nato bylo příměří opět přerušeno, a v příštích 24 hodinách bylo v Bejrútu při bojích zabito na 70 lidí.

Jumblatt učinil výzvu k arabským zemím, aby přišly zachránit Libanon, aby nepadl do syrských rukou. Prý chce požádat Irák, Libyi, Tunisko a Alžírsko, aby vzduchem i po moři poslaly svá vojska do Libanonu "hájit palestinskou revoluci" a "nacionalistické levicové hnutí". Syrská vojska mezitím obsadila důležitou levicovou základnu Rachaya v blízkosti Golanské vysočiny, obsazené Izraelem.

V Káhyře egyptský ministr zahraničí Ismail Fahmy řekl, že Syrie obdržela "zelené světlo" k vojenskému zákroku v Libanonu po konsultaci Spojených států a Izraele prostřednictvím Francie a Jordánska. Toto jeho tvrzení je v neshodě s prohlášením tajemníka Kissingera, podle kterého prý Spojené státy nebyly nikdy požádány o schválení záměru Syrie, vpadnout do Libanonu.

ENGLISH SECTION INSIDE

200,000 Američanů varovalo Italy před komunismem

Řím. — Více než 200,000 Američanů italského původu poslalo svým příbuzným do Itálie dopis, ve kterém je varovali před komunismem a žádali, aby příští neděli při celonárodních volbách nedávali komunistům své hlasy. Zároveň asi 500 Američanů letělo do Itálie, aby varovali své známé osobně přímým stykem. Tuto kampaň vede newyorský právník Paul P. Rao a jeho pomocníci, seskupení v organizaci Američanů pro demokratickou Itálii. Podobnou kampaň vede také bývalý texaský guvernér John Conally.

Italský tisk obvinil oba Američany z vměšování se do vnitřních italských záležitostí. Právník Rao prohlásil v Římě mimo jiné: "Chce Itálie žít ve stínu sovětských zbraní jako Polsko, Československo, Maďarsko a Rumunsko, anebo chce společně se svobodným světem soustředit své úsilí k dosažení solidního hospodářského rozvoje?"

DP. VÁCLAV MICHALIČKA, O.S.B., odjel minulý pátek 11. června do své rodné Oklahomy na zasloužen dovolenou. — Paní Sylvia Kučera o tom píše v anglické části H.N. — Český článek přineseme v příštím vydání. Redakce

Chicago postiženo tornádem

Chicago. — V neděli 13. června večer bylo Chicago postiženo prudkou bouří. Východně od předměstí Lemontu v části zvané Hilcreast Estates, bylo tornádem zničeno osm bloku domů: celkem bylo zničeno nebo poškozeno 120 domů. Naštěstí je toto místo jen slabě obydleno a proto následkem tohoto tornáda zahynuly pouze dvě osoby. Jinak tornádo po sobě zanechalo obvyklé scény spouště: vyvrácené stromy a sloupy elektrického vedení, ulice, poseté troskami jako po bombardování, zpřevrácená motorová vozidla atd. I v ostatním Chicagu vznikly následkem bouře různé škody a doprava byla přerušena v zatopených částech ulic a dálnic. Na některých místech spadlo od 5:30 do 8:30 P.M. až šest inčů vody. viščerv-.;

.Nejtragičtější věcí při tom bylo, že automobilisté, kteří museli pro záplavy vod opustit dálnici Dan Ryan a objíždět černošskými čtvrtěmi města byli obětmi vandalismu černošských gangů, při čemž došlo i k vraždě.

Spojené státy dodají zbraně do Afriky

Brusel. — Spojené státy ve snaze zajistit v černošské Africe rovnováhu sil pomýšlejí poskytnout značné dodávky zbraní africkým zemím Keni a Zairu. Sověti poskytli zbraně, finanční výpomoc a technický vojenský personál africkým zemím Sudánu, Ugandě, Mozambiku, Egyptu, Libyi, Alžírsku, Mali, Guinei, Nigérii a Angole. Keňa žádá U.S. bombardéry, aby byla chráněna před Somálskem, které obdrželo zbraně od Sovětského svazu a vyslovuje vůči Keni teritoriální požadavky; Zaire žádá protitankové a jiné zbraně na obranu proti možným vpádům angolských komunistů. V přítomnosti Spojené státy poskytují značnější vojenskou výpomoc Maroku a Habeši. Tajemník obrany Donald Rumsfeld poletí do Nairobi a do Kinšásy, aby v detailech vyzvěděl požadavky tamních vlád ohledně této U.S. vojenské výpomoci.

Sloupek informací

K EVROPĚ A ITÁLII ZVLÁŠTĚ, O ISLÁMU A DALŠÍM KANDIDÁTU NA PRESIDENTSTVÍ

Evropa je jenom na mapě jedním celkem. Ve skutečnosti — středověký kat by se zaradoval! — je rozčtvrcena. Koňáčti koně koštují nejenom vodu Vltavy pod Hradčanami, ale chlemstají z podstatných dílů Labe a ovšem Dunaje až k jeho ústí. Východní část Evropy patří tedy jasně hospodářsky i politicky Kremlu. Mocnou zvláště ekonomickou protiváhou je "Evropské hospodářské společenství" (EHS), v němž na západě kontinentu hrají prim Francie a dnes především Německá spolková republika. Třetím dílem Evropy jsou "neutrálové" (například Švédsko a Rakousko), kteří si to s nikým z mocných světa nechtějí rozházet, a čtvrtým pak státy, o které z různých důvodů neměl žádný ze zmíněných bloků zájem; za příklad slouží Španělsko a Jugoslávie.

Teď tedy víme, na čem jsme a vrátíme se k EHS, které je nám nejbližší. Hospodářskou jednotu má podle přání otců evropské myšlenky doplnit i jednota politická, jejímž výrazem má být přímými volbami zvolený společný parlament. Taková instituce sice již existuje — scházivá se v pravidelných lhůtách ve francouzském (do r. 1870 německém) Štrasburku — ale její členové jsou delegováni sněmovnami členských států EHS. Otázka jejich přímých voleb se stala vážným problémem, protože třeba Velká Británie má zájem na takovém volebním klíči, který by jí zajišťoval proti převaze Francouzů a Němců, a Francouzi zas na takovém, aby jim umožnil první housle. Holanďané, Belgičané, Lucemburčani, Dánové a Irové mají oprávněný strach z hlasovací mašinérie velkých států — a všichni dohromady jak obavy z toho, jak by takový parlament vypadal, až v italských volbách vyhrají komunisté.

O věci se jednalo na schůzce zahraničních ministrů EHS v lucemburském zámku Senningen a dohodlo se, že bude znovu projednávána někdy v červnu, ale ani v tomto termínu se neočekává konečné řešení.

Povrchní uvažování nad touto záležitostí by nás mohlo zavést k nářkům nad "nejednotou" v čase, který žádá společný postup. Zamet'me si však před vlastním prahem v předvečer presidentských voleb. Demokratická cesta ke shodě názorů jiná už nebude! A položme si otázku: Je jednota generálních tajemníků komunistických stran východního bloku pod vedením maršála Brežněva opravdu jednotou?

Přijdeme potom na myšlenky, které nás přese všechno, co se nedobrého děje, znovu ujistí, že demokracie je tou nejsprávnější formou státního pořádku: je nejvíce diskusí . . .

□

ZÁPADNÍ EVROPA NA KŘIŽOVATCE: ITÁLIE

Komunistická strana Itálie jde do nadcházejících všeobecných voleb (20. a 21. června) dobře připravena. Nachytala na svoji kandidátku mimo jiných jednoho bývalého generála letectva, šest katolických intelektuálů, kteří mají určité neshody s Vatikánem, a Altiero Spinelliho.

Spinelli je jedním ze zástupců úřadujícího předsedy Evropského hospodářského společenství, které má sídlo v belgickém Bruselu. Řídí sekce průmyslu a technologie. Jde o předválečného komunistu, který byl za Mussoliniho 14 roků vězněn a s komunistickým hnutím se rozešel poté, co se poučil o podrobnostech hrdelních procesů s politickými odpůrci Stalina v SSSR ve třicátých letech. Ve vězení byl autorem dokumenta "Manifesto per l'Europa libera et unita", manifestu pro svobodnou a sjednocenou Evropu, a je od prvních poválečných let počítán k těm, kteří pro tento cíl hodně udělali.

Altiero Spinelli v rozhovorech se západními novináři zdůrazňuje, že podobně jako řada jiných je na komunistické kandidátce nikoliv jako člen strany; on především jako Evropan. Vyjádřil se v tom smyslu, že věří italským komunistům, jejich ujištění o "vlastní cestě k socialismu". Jeden z jejich vedoucích — Amendola — který mu nyní nabídl kandidaturu, mu svého času oznámil vyloučení z komunistické strany. Prý jsou opět přátelé . . .

Vzpomeňme si na sladké řeči československých komunistů před únorem 1948 — kromě jiného také o "vlastní cestě" jimiž sváděli a svedli nečekané statisíce voličů. Mýliti se je lidské a může být tragické. —

V souvislosti s volbami se sčítají zahraniční dluhy Itálie. Sečteny činí úctyhodnou částku $16 bilionů, koncem roku 1977 k tomu přibude $6 bilionů na úrocích. Na mezinárodním trhu si státní a polostátní organizace vypůjčily na $7 bilionů; Německá spolková republika je se dvěma biliony dolarů — jako stát — největším věřitelem Itálie. Mezinárodní měnový fond vypomohl $1,2 biliony, EHS $2,9 biliony a tak dále, až po americkou Federální banku reserv, která půjčila Itálii $750 miliónů, jež mají být splaceny nejpozději na podzim tohoto roku. —

Vítěze nadcházejících voleb čeká tedy nejen politická moc, ale především moc starostí. Budou-li jim komunisté, věřme jejich ujišťování, že nechtějí vládnout sami, ale dělit se o odpovědnost. Za takové situace jako dnešní jim totiž nic jiného nezbývá. Ideologické roupy dostanou až později. V Československu to trvalo něco přes dva roky. —

□

ZE SVĚTA ISLÁMU . . .

V květnu — jak se opožděně dovídáme — se v tureckém Cařihradě konala "sedmá islámská světová konference".

(Islámské náboženství bylo založeno začátkem sedmého století Mohamedem, který se vyhlásil být "po Adamovi, Noemovi, Abrahámovi, Mojžíšovi a Ježiši 'pravým' poslem Božím". Jeho zfanatizovaní stoupenci několikráte zasáhli i do dějin Evropy. Ve Spojených státech má podle úředních odhadů Islám na 200.000 stoupenců — nejprominentnějším je bývalý pan Cassius Clay, dnes Muhammed Ali, mistr světa v boxu — celkově pak ve světě na 500 miliónů, v Ásii, Africe a na Středním Východě především.)

Na zmíněné konferenci bylo zastoupeno 42 států a jejich zahraniční ministři samozřejmě odsoudili "kolonialistickou, expanzivní, rasistickou a imperialistickou" politiku Izraele, jehož existence prý "ohrožuje světový mír". Izrael by měl být vyloučen z Organizace Spojených národů, něco se musí udělat také proti Rhodésii a Jižní Africe atakdále a podobně.

Text diktovali mohamedánští páni olejářských bilionů, kteří jsou si vědomi moci svých pokladen. Nemáme nic proti Arabům a Izraelitům, nejsme zvláštními příznivci ani těch, ani oněch. Cítíme však, že je potřeba být proti nenávisti, ať ji hlásá kdokoliv. Ať nacistický Hitler, ať hlasatel "třídního boje" Brežněv a nyní ve svém vlastním pojetí zase Islám. Středověk by měl být už dávno za námi.

□

. . . A USA

Sloupek zakončím jednou z nejlepších zpráv, které jsem v poslední době četl. Ohlašuje nám již dnes jednoho jistého kandidáta na presidentství, který však docela jistě prohraje. Krátce před vypršením předepsané lhůty — v pět hodin odpoledne v úterý 8. června — byl jako kandidát na nejvyšší úřad ve Spojených státech zaregistrován předseda komunistické strany USA pan Gus Hall. Příslušnou petici podepsalo 13.418 amerických občanů, tedy o 3.399 více, než zákon vyžaduje.

Gus Hall má ve světovém komunistickém hnutí své pevné postavení a celkově asi více ctitelů, než ve Spojených státech. Nijak totiž nezapírá, že vyšel ze stalinismu, k němuž se hlásit není zatím ještě naplno ideologickou módou. Byl jedním z prvních, který "ocenil" okupaci Československa v srpnu 1968 jako "projev bratrské internacionální pomoci". Jeho sáhodlouhý výklad "kontrarevoluce" v ČSSR přetiskl všechen tisk Moskvy a okolí, Praha tedy samozřejmě také. Je příjemné vědět, že Hall nemá do amerických věcí co mluvit.

J. Netík

● **MARŠÁLU AMINOVI** není zatěžko otočit přes noc na obrtníku a úplně změnit názor; před několika dny se obrátil na sovětského diplomata v Kampale s žádostí, aby SSSR "protáhl svou intervenci v Angole a osvobodil Jihoafrickou republiku, Namibii a Rhodésii". Amin si vůbec nedělá výčitky, že ještě před nedávnem sovětskou pomoc MPLA vehementně kritizoval a z Ugandy vyhostil pěknou řádku Sovětů.

● **PODLE SLOV F. LÖBLA,** někdejšího náměstka čsl. min. zahraničního obchodu, v 50. letech vězněného, v 60. letech pak horlivého účastníka čsl. reformního hnutí, by si měl Západ lépe nežli dosud uvědomovat — při své konfrontaci s SSSR — nejednotnost sil rusko-sovětského imperializmu. V projevu přenášeném švýc. rozhlasem Löbl zdůraznil zejména, že v sovětské oblasti existují odstředivé nacionalizmy, které hledají spojence. Löbl není zdaleka první, kdo vyslovil tento názor. Význam jeho mínění je však v tom, že poměry v SSSR ze svého dřívějšího působení dobře osobně zná.

Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

S Vaši trvalou teď mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

HLAS NÁRODA
(VOICE OF THE NATION)
Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.
VYDÁVÁ:
'VELEHRAD', českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623
ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.
ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.
Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.
Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.
June 19. 1976 — Vol. I., No. 25.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a Jaromír Hrábek, majitelé

LETEM SVĚTEM

Salisbury. Ministr zahraničí a obrany Rhodésie van der Byl přiznal, že guerilové začali pronikat do této země také ze sousední Zambie; doposud tam přicházeli pouze z Mozambiku. O minulém weekendu teroristé poškodili tři letadla na letišti při zambijské hranici; o tomto weekendu poškodili dvě důležité železniční linky. Z Mozamkiku prý v poslední době přešlo do Rhodésie asi 1 300 vytrénovaných guerilů.

• • •

Luanda, Angola. — V angolském hlavním městě marxistický režim MPLA vede od pátku 11. června před "lidovým soudem" proces proti 13 bělošským žoldnéřům, zajatým kubánskými vojáky při bojích v Angole; z nich je 10 Britů, 2 Američané — bývalí vojáci ve Vietnamu — a jeden Argentinec. Státní žalobce požadoval jejich odsouzení k smrti zastřelením. Obhajoby obou Američanů se ujal advokát Robert Cesner, Jr., z Columbus, Ohio.

• • •

Hanoj. — Hanojský rozhlas oznámil, že 95 procent bývalých jihovietnamských vojáků a vládních úředníků se ve výchovných táborech nechalo převychovat; zbývajících pět procent těch, které nebylo možno převychovat, prý bude souzeno k výši "válečným zločinům". Možná tedy nakonec přece jen v Jižním Vietnamu dojde k obávané "krvavé koupeli".

• • •

Washington. — Už dříve bylo zjištěno, že během posledního století americké děti obyčejně dosahovaly vyšší postavy než měli jejich rodiče; tento zjev, existující ve všech vyspělých zemích, se vysvětluje vyrovnanější stravou, lepší hygienou, pohodlnějším životem, prováděním sportu ad. Tato stálá tendence mladších generací k vyšší postavě měla důležitý vliv na dopravu, stavbu bytů, výrobu obuvi, nábytku, šatstva atd. Je známo, že pro většinu dnešních Američanů by sedadla v autobusech z doby před druhou světovou válkou byla příliš malá a nepohodlná. Hotelový a motelový průmysl musí dnes počítat s delšími postelemi než byly postele, užívané dříve. Také šatstvo je dnes zhotovováno pro větší lidi než bylo zhotovováno dříve. V posledních 15 letech Národní ústředí pro zdravotní statistiky při departmentu zdravotnictví podniklo základní studii u 20,000 dětí a dospělo k závěru, že tendence amerických dětí ke stálému vzrůstu skončila a že průměrná výše jejich postavy se ustálila. Proto sedadla v našich autobusech a letadlech budou za 20 let stejných rozměrů jako jsou dnes, v hotelích budou stejné dlouhé postele atd. V roce 1876 průměrný 18letý americký hoch měřil 5 stop 5 inčů, zatím co dnes měří 5 stop 9.2 inče.

• • •

Madrid. — Španělský konservativní parlament odhlasoval zákon, podle kterého po prvé po 37 letech jsou ve Španělsku dovoleny všechny politické strany kromě revolučních skupin jako jsou například komunisté. Parlament však odmítl schválit druhý návrh zákona, kterým by se těmto stranám udělovalo právo shromáždění, spolčování a projevu. Ve Španělsku tedy politické strany budou smět existovat, nebudou však moci provádět svou funkci.

• • •

Santiago, Čile. — Státní tajemník Kissinger řekl shromážděným ministrům zahraničí Organizace amerických států, že nejdůležitějším předpokladem pro prosperující obchod jejich zemí je zdravá ekonomie Spojených států. Bylo by pohromou, kdyby ceny ostatních surovin, jež americké země produkují, byly podobně zvýšeny jako ceny zemního oleje. Pro bohaté i chudé země je nejvýhodnější vzájemná spolupráce, která slouží hospodářským zájmům obou stran. Bohaté země by si přály mít stálé ceny a zajištěné dodávky surovin; pro chudé země je nejrozumnějším cílem jejich snah hospodářský rozvoj. Dojde-li mezi bohatými a chudými zeměmi k hospodářské válce, Spojené státy tuto válku přežijí, avšak chudým zemím přitom unikne jedinečná příležitost k hospodářskému rozvoji. — Spojené státy věnují svůj přední zájem zemím západní polokoule, řekl také Kissinger: navrhují utvoření zvláštního poradního výboru, ve kterém by se projednávaly společné hospodářské problémy. Spojené státy budou hledět uvolnit své obchodní vztahy se zeměmi Latinské Ameriky a jsou ochotny jim poskytnout svou pokročilou technologii. Kissinger vyslovil své uspokojení nad utvořením ekonomických skupin Andského spolku, Karibské dohody a Středoamerického společného trhu; vyslovil však obavy, že tyto skupiny by mohly následovat cestu olejového kartelu a přehnaně zvyšovat ceny svých surovin.

• • •

Santiago, Čile. — Tajemník Kissinger a zahraniční ministr Panamy společně prohlásili, že jejich země doufají, že se brzo dohodnou na uzavření nové smlouvy o Panamském kanále. Dosud však existují neshody obou zemí v některých závažných otázkách: o právech a povinnostech obou zemí ohledně správy, užívání a vlastnění kanálu a okolního území.

• • •

Paříž. — Francouzský žurnalista Yves-Guy Berges interviewoval stovky uprchlíků z Kambodže, žijících v táborech v Thajsku; na základě jejich výpovědí pak prohlásil, že zpráva o tom, že po dubnu 1975 komunisté v Kambodži povraždili 800,000 až milión lidí, neboli 20 procent veškerého obyvatelstva by mohla být pravdivá. Uprchlíci mu vyprávěli o hromadných popravách, masivních deportacích, zmizení a smrti mnohých lidí, o honičce na členy bývalé střední třídy, o tom, že očití svědkové viděli velké množství mrtvol, o tom, že byly odváženy plné trucky mrtvých těl atd.

• • •

New York. — Mise Spojených národů, která se vrátila z Jižního Vietnamu, oznámila, že komunisté v této zemi chtějí přesídlit z měst na venkov na 10 miliónů lidí, neboli skoro polovinu tamního obyvatelstva, prý aby byla snížena nezaměstnanost, zvýšena zemědělská produkce, a aby bylo ulehčeno břemenu měst. V roce 1965 tam žilo ve městech 30 procent obyvatelstva, na konci války však více než 60 procent. Mnozí venkované se následkem válečných operací přestěhovali do měst, kde nalezli práci při amerických základnách; nyní však jsou tito lidé bez práce. Mise učinila ve své zprávě apel na poskytnutí Vietnamu finanční pomoci ve výši 432 miliónů dolarů na financování provedení tohoto projektu.

• • •

Bělehrad. — Na mezinárodním sjezdu Federace pro pomoc přestárlým osobám ruský vědec Dr. Grigoriu Zacharovič prohlásil, že v sovětském státě Georgii je tolik staletých lidí mimo jiné také proto, že jejich jídlo je nízkokalorijní. Jejich denní strava obsahuje méně kalorií než se lékařsky doporučuje. Prý interviewoval 15,000 obyvatel Georgie, jimž je od 80 do 138 let.

• • •

Buenos Aires. Bývalá presidentka Maria Estela Peronová byla formálně obviněna ze zpronevěry veřejných peněz. Uzná-li ji soud za vinnou, může být odsouzena až k 10 letům vězení a k trvalé ztrátě schopnosti zastávat veřejné funkce.

• • •

Johannesburg. — Marxistický Mozambik stojí před hospodářskou katastrofou. Režim presidenta Samora Machel se více zajímá o likvidaci nepřátel režimu, o politické školení mas a o zakládání zemědělských kolektivů než o ekonomické záležitosti. Obyvatelstvo trpí hladem a nedostatkem všeho. Ve městech stojí od časného rána fronty před potravinářskými obchody. Asi 50,000 lidí je v koncentračních táborech a v jiho země bylo nutno vojensky potlačit vzpouru hladovějících lidí. Následkem vypovězení cizích techniků a zestátňování průmyslová výroba klesla o 70 procent a zemědělská o 75 až 90 procent. V zemi se tvoří různé skupiny, které už začaly vést guerilovou válku proti režimu.

• • •

Johannesburg. — Chromu se užívá k výrobě vysoce kvalitních ocelí. Zbrojení západního světa se neobejde bez vysoce kvalitního rhodéského chromu. Asi 70 procent světových rezerv chromové rudy, které činí 2.6 bilionu tun, leží v Jižní Africe a v Rhodésii; jihoafrická chromová ruda však je horší jakostí a výroba ferochromu z ní je příliš drahá. Ložiska kvalitní rudy existují pouze ještě v Turecku a v Sovětském svazu; v US laboratořích však bylo zjištěno, že tzv. sovětská chromová ruda pochází ve skutečnosti z Rhodésie. V přítomnosti Spojené státy prakticky skupují celou roční výrobu rhodéského ferochromu, která obnáší 220,000 tun. Za těchto okolností Rhodésie a Jižní Afrika neberou vážně prohlášení státního tajemníka Kissingera, že Spojené státy na přání OSN už nebudou kupovat rhodéský chróm. Potom by totiž jejich zbrojení jakož i zbrojení západních zemí téměř výlučně záviselo na sovětském chrómu. Rhodéská chromová ruda se nyní prodává za 120 dolarů tuna, zatím co sovětská stojí 160 dolarů tuna. Méně kvalitní jihoafrická ruda stojí 60 dolarů tuna.

• • •

Nairobi. — Ve čtvrtek 10. června byl učiněn pokus atentátu na presidenta Ugandy Idi Amina, který chtěl v hlavním městě Kampale promluvit před shromážděným lidem. Útočníci hodili tři granáty směrem k autu, ve kterém jel president; přitom byl jeden člověk zabit a 76 lidí bylo zraněno, avšak presidentu Aminovi se nic nestalo. Podle posledních zpráv prý už bylo popraveno na 2,000 lidí, podezřívaných aspoň z nepřímé účasti na tomto atentátu. Podle tvrzení rozhlasu z Kampaly prý užité granáty byly amerického a izraelského typu; tím byl učiněn pokus spojit Spojené státy s tímto atentátem. Také prohlásil bývalého US velvyslance u Spojených národů Daniela Moynihana za nepřítele Ugandy.

• • •

Alžír. — Ze Západní Sahary, bývalé španělské kolonie, uprchlo do jihozápadního Alžírska na 60,000 domorodců před postupujícími marokánskými vojsky. Nyní tito lidé bydlí bídně ve sběrném táboře; z jejich dětí jich kvůli podvýživě a špatným hygienickým podmínkám umírá průměrně 20 týdně. Chybějí pro ně vhodná strava, vitaminy a antibiotika.

• • •

Frankfurt. — Podle zprávy Frankfurtské komerční banky obchodní schodek komunistických zemí východní Evropy vůči západoevropským zemím OECD vzrostl v minulém roce na 12 bilionů dolarů. Jejich devisové zadlužení vzrostlo na 35 bilionů dolarů.

• • •

New York. — Wernher von Braun, ideový původce cesty na měsíc, trpí rakovinou střev a ledvin. Jeho stav je vážný a rychle se zhoršuje. Už mu musily být operativně odňaty části střev a jedna ledvina. Musí být umělě vyživován.

New Delhi. — V Indii se pomýšlí na výrobu plynu methanu na otop venkovských příbytků z kravského hnoje; od padků tohoto výrobního procesu by pak bylo užíváno jako hnojiva. V Indii žije na 220 miliónů krav, jichž hnoje dosud nebylo využito.

• • •

Washington. — Spojené státy a devět jiných zemí — Kanada, Japonsko, Švédsko, Švýcarsko, Itálie, Francie, Západní Německo, Belgie a Holandsko — jsou ochotny půjčit Británii 5 bil'ónů dolarů pro překonání její finanční krize, která způsobila, že hodnota anglické libry klesla z 2.40 dolaru v červnu 1975 na nynější hodnotu 1.76. Tento pokles hodnoty anglické libry způsobil, že britské rezervy zlata a cizích měn se zmenšily o 2.5 bilionu dolarů.

*

● **DOST PESIMISTICKY VYZNÍVÁ zpráva o šancích lidstva přežít jadernou válku**, kterou vypracovala komise amerických odborníků pro otázky zbrojení. Kdyby se v takové válce jen na severní polokouli použilo pum o síle 10.000 megatun (odpovídá 500.000 bombám hirošimského typu), zahynulo by obrovské množství lidí. Domácí zvířata i úroda by byly zničeny a jen v Americe by to znamenalo dvě třetiny všech obilných zdrojů Země; nebezpečně by se zmenšil ozónový obal kolem naší planety, což by při 50% ozónu rapidně zvýšilo onemocnění pokožky rakovinou a při 70% úbytku by stačilo jen deset minut slunečního záření k těžkému popálení kůže; až 2% dětí z první poválečné generace by se rodilo s tělesnými deformacemi, úvšem počet zrůd by narostl v generacích příštích. Jaderná válka by rovněž takřka zničila všechnu živou přírodu a ohrozila by život v mořích.

*

● **PODLE BRITSKÝCH ODBORNÍKŮ** se světová produkce obilí v r. 1975 odhaduje na 350 miliónů tun, což je o něco méně než v r. 1974 (353,2 mil. tun); toto snížení celosvětového průměru zavinil zejména prudký pokles obilní výroby v SSSR, který nevyrovnala ani rekordní sklizeň v USA a dobrá úroda v Číně. Vzestupnou tendenci zaznamenali také v Indii, sestupnou o více než 15 procent v zemích západní Evropy.

*

● **NEZAMĚSTNANOST MLADISTVÝCH** se snaží řešit jednotlivá švýcarská města různě. V Bernu zřídili speciální jednoroční učební běh pro mladé, kteří ukončí základní školu a nemají ani učební poměr ani nebyli přijati do vyšší školy. V Zürichu zorganizovali službu mladistvých ve starobincích. V rámci "Aktion 7" se našla práce pro určitý počet mladých mužů při archeologických výkopávkách, atd.

DOBA "BĚHEM ROKU"

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ.

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane Ježíši Kriste, — v obdivuhodné svátosti jsi nám zanechal památku na své umučení. — Dej nám, prosíme, — ať svatá tajemství tvého těla a krve uctíváme tak, — abychom v sobě stále zakoušeli ovoce tvé výkupné oběti. — Neboť ty žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY. (Ex.24: 3—8)

Mojžíš přišel a sdělil všechna Hospodinova slova — všechna ustanovení. Všechen lid odpověděl jedním hlasem: "Všechna slova, která mluvil Hospodin, splníme!"

Mojžíš pak napsal všechna Hospodinova slova; druhý den časně zrána vstal a vystavěl pod horou oltář a dvanáct pamětních kamenů podle dvanácti kmenů Izraele. Poslal jinochy z izraelských synů, aby obětovali celopaly a přinesli jako pokojné oběti Hospodinovy býčky.

Mojžíš vzal polovici krve, vlil ji do obětních misek polovici krve postříkal oltář. Vzal pak knihu smlouvy a četl ji nahlas lidu, který řekl: Poslušně splníme vše, co mluvil Hospodin!"

Potom Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: "Hle, to je krev smlouvy, kterou Hospodin s vámi sjednal podle všech těchto slov."

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM. (Žid. 9: 11—15)

Bratři! Kristus přišel jakožto velekněz budoucích dober; prošel stánkem větším a dokonalejším, který není udělán lidskýma rukama, to je: nenáleží k tomuto stvořenému světu, a vešel jednou provždy do svatyně, ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví, a získal nám vykoupení pro věčné časy.

Když už samo pokropení kozlů, býků a popel z jalovic posvěcuje ty, kdo jsou nečistí, čím spíše krev Krista, který skrze věčného Ducha nám sebe přinesl Bohu jako oběť bez poskvrny, očistí nám svědomí od mrtvých skutků, abychom mohli sloužit Bohu živému.

A proto on je zprostředkovatelem nové úmluvy, spáchané v době, kdy ještě platila ona dřívější úmluva. Tím se povolaným dostává splnění slibu o dědictví v nebi.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA. (Mk 14: 12 — 16, 22 — 26).

Prvního dne nekvašených chlebů, když se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: "Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?"

I poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: "Jděte do města a potká vás člověk, který nese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: 'Mistr vzkazuje: Kde je pro mne světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?' A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro nás připravte večeři!" Učedníci šli, a když přišli do města nalezli všecko, jak jim to řekl; a připravili velikonočního beránka.

Když jedli, vzal chléb, požehnal, lámal a dával jim se slovy: "Vezměte, toto jest moje tělo." Vzal pak kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: "Toto jest má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé. Amen, pravím vám, že nebudu již píti z plodu vinné révy až do toho dne, kdy ho budu pít nový v království Božím."

Když zazpívali chvalozpěv, vyšli na Olivovou horu.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

\+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

I stalo se té noci, že přišel anděl Hospodinův a porazil v ležení asyrském sto osmdesát pět tisíců. Když ráno vstali, viděli samé mrtvoly. Odtrhl tedy, odešel, vrátil se Sennacherib, král assyrský, a zůstal v Ninive. Když pak jednou klaněl se ve chrámě Nesrochově bohu svému, Adramelech a Sarasar, synové jeho, zabili ho mečem, a utekli do Armenie.

* * *

V těch dnech roznemohl se Ezechoáš až k smrti. I přišel k němu prorok Isaiáš a řekl mu: "Toto praví Hospodin Bůh: Pořiď o svém domě, nebo zemřeš a nebudeš živ." On však obrátil tvář svou ke stěně a modlil se k Hospodinu, řka: "Prosím, Hospodine, rozpomeň se přece, že jsem chodil před tebou věrně se srdcem celým, a co je libé před tebou, že jsem činil!"

A plakal Ezechiáš pláčem velikým.

Prve nežli vyšel Isaiáš do půl dvora, oslovil jej Hospodin a řekl: "Vrať se a rci Ezechiášovi, vůdci lidu mého: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, otce tvého: "Slyšel jsem modlitbu tvou a viděl jsem slzy tvé. Hle, tedy uzdravím tě, třetího dne budeš moci jíti nahoru ke chrámu Hospodinovu. A přidám ke dnům tvým deset let. Z ruky krále assyrského také vysvobodím tebe toto město, a chrániti budu toto město pro sebe a pro Davida, služebníka svého." I řekl Isaiáš: "Přineste hrudu fíků!" Když ji přinesli a položili na vřed jeho, byl uzdraven.

Prve však tázal se Ezechiáš Isaiáše: "Jaké bude znamení, že mne uzdraví Hospodin a že budu moci jíti třetího dne do chrámu Hospodinova?"

Isaiáš mu odpověděl: "Toto bude znamením od Hospodina, že učiní Hospodin věc, kterou řekl: "Chceš, aby postoupil dále stín na slunečních hodinách o deset čárek, či by se vrátil nazpět o tolikéž stupňů?"

Ezechiáš pravil: "Snadno jest, aby stín vzrostl o deset čárek, proto nechci by se stalo toto. Ale chci, aby se vrátil nazpět o deset stupňů."

Volal tedy Isaiáš prorok k Hospodinu, i vrátil stín po čárkách, po kterých byl již sešel, na slunečných hodinách nazpět o deset stupňů."

Toho času poslal Berodach-Baladan, syn Baladanův, král babylonský, list a dary Ezechiášovi, neboť byl slyšel, že nemocen byl Ezechiáš. Ezechiáš radoval se, že přišli a ukázal jim klenotnici, zlato, stříbro, rozličná vonidla, také masti, i zbrojnici svou, a vše, co bylo lze nalézti v pokladech jeho. Nebylo, čeho by jim nebyl ukázal Ezechiáš v domě svém a v celé říši své.

Tu však přišel Isaiáš prorok ke králi Ezechiášovi a řekl mu: Co pravili muži tito? A odkud přišli k tobě? Ezechiáš mu odpověděl: "Ze země daleké přišli ke mně z Babylona."

On potom tázal se dále: "Co viděli v domě tvém?"

Ezechiáš odvětil: "Vše, cokoli je v domě mém, viděli. Ničeho není v pokladech mých, čeho bych jim nebyl ukázal."

Řekl tedy Isaiáš Ezechiášovi: "Slyš řeč Hospodinovu: Hle, přijdou dny, kdy bude odneseno vše, co je v domě tvém, a co nachovali otcové tvoji až do tohoto dne, do Babylonu. A ze synu tvých, kteří vzejdou z tebe, které zplodíš, pobráni budou, a stanou se komorníky při dvoru krále babylonského."

I řekl Ezechiáš Isaiášovi: "Dobrá je řeč Hospodinova, kterou jsi pronesl. Budiž jen trvalý pokoj za mých dnů!" 4. Král. 18, 19, 20. — 2. Par. 29—32.

Pokračování na str. 5.)

Deník nerozhodné dívky

16. 3. — Byli jsme v kostele. Martin říká, že kněz slouží mši. Je prý to oběť Kristova za naše viny, jenže při ní Kristus už netrpí jako na kříži. Namítla jsem, že kdyby to byla pravda, chodili by lidé na mši nejen v neděli, ale každý den. Lidé prý to nevědí ani vědět nechtějí řekl Martin smutně. Nemohu vidět někoho smutného — a Martina už vůbec ne. Zeptala jsem se ho, pozveme-li toho kněze někdy na náš čtvrtek. "Chceš si s ním zatančit?" ušklíbl jsem se. "Co kdybych si i zatančila? Na něho žárlit nemusíš. Ti prý slouží jen Bohu a všem lidem." Martin se ostře zasmál: "Dobrá. Podíváme se mu na zoubek — je-li to kvalitní zboží nebo klerikální brak."

17. 3. — Ani jsem si nevšimla, že chodí do podkroví řemeslníci. Jen jednou jsem je viděla na schodech, seděli, jedli chléb a salám a zapíjeli pivem. Ústa si utírali rukávem. Dnes nás do podkroví táta zavedl. Nepoznávali jsme začernalou místnost, plnou pavučin a krámů. Okna jsou nyní široká a padá jimi úplná záplava světla na malířský stojan. Suky v podlaze zakryla umělá hmota, popraskané zdi veselé tapety. Zuzi tančila jako divá po nevelké prostoře a málem převrhla stojan: "Tati, ještě kvítka a záclony," křičela. "Máma si to zde vyzdobí podle svého vkusu," řekl otec spokojeně.

18. 3. — Vtrhli jsme do nemocničního pokoje jako lavina a jeden přes druhého vypravovali mamince, jak hezký bude mít ateliér. "Koupila jsem ti pastelky," hlásila hrdě Zuzi "A ji knížku o malíři . . . eh . . . jak se jmenuje?" "Doré," napověděla jsem mu. "Já ti koupil stojan," řekl otec. "A ty, Miládko?" zeptala se maminka sladce. "Já . . . já ti tam hezky uklidila," vykoktala jsem. Byl s námi i tatínkův nový asistent. Zdálo se, že se mamince líbí. Ale těžce se soustřed'ovala na hovor s námi, byla jistě myslí už v ateliéru. Zuzi se obrátila "k té ubohé slečně", která už má narůžovělé tvářičky a dokonce se nahlas zasmála. Seděla jsem tiše na pelesti u maminky a všimla jsem si, že se bratr velmi vážně baví s advokátem, který přišel zase s hejnem dětí navštívit nemocnou manželku.

19. 3. — Dnes se maminka vrátila domů. Než vstoupila do bytu, bělhala se k ateliéru. Napjatě jsme pozorovali její obličej . . . Ano, měla v očích jiskry, líbí se jí, líbí!! Zapomněla jsem na všechno, i na Martina — a všichni jsme se točili jen kolem mámy. Bože můj, kdyby bylo u nás stále tak milé ovzduší! Kdyby Zuzi neodmlouvala a ochotně pomáhala, kdyby nebyl bratr nabručený a podrážděný, kdyby tatínek věnoval pozornost také nám a nebyl stále myslí u pacientů, kdyby se maminka pořád tak zářivě usmívala . . . a ovšem, kdybych

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

Jeden z nejlepších králů.

Ezechiáš byl jedním z nejlepších judských králů. Panoval 29 let od roku 721 až do r. 693. Hlavní jeho zásluhy jsou vypočteny ve vypravování: Otevřel a posvětil zanedbaný chrám jerusalemský, poručil dávati Hospodinu oběti, slaviti Velikonce a vykliditi modly. Tím velice povznesl a povzbudil náboženský život nejenom v Judsku nýbrž i v říši Israelské, kterou upomínal na společné náboženské středisko: chrám jerusalemský. O veliké a opravdové nábožnosti Ezechiášově svědčí písemný jeho rozkaz, který rozeslal do všech koncú Palestiny. Nemohla zůstati bez povšimnutí srdečná jeho výzva: "Synové Israelovi, podejte ruku Hospodinu a pojďte ke svatyni jeho, kterou posvětil na věky. Služte Hospodinu, Bohu otců svých, i odvrátí se od vás hrozný hněv jeho."

Shoda, láska a důvěra.

Isaiáš byl nejlepším pomocníkem a rádcem Ezechiášovým. Nelze si představiti krásnější shody, lásky a důvěry než byly mezi Isaiášem, představitelem starozákonní církve a Ezechiášem, představitelem světské moci státní. Šťastný byl lid, který byl oběma poslušně poddán.

Věrnému svému služebníku Bůh ničeho neodepře.

Kdo Bohu věrně a oddaně celý život slouží, má právo, aby s plnou důvěrou dovolával se pomoci Boží ve všech věcech. Ezechiáš prosil za uzdravení a prodloužení života. Bůh neodmítl prosbu spravedlivého krále. Ihned vrátil Isaiáše k prosebníkovi se vzkazem: "Toto praví Hospodin, Bůh Davida, otce tvého: Slyšel jsem modlitbu tvou a viděl jsem slzy tvé. Hle, tedy uzdravím tě, třetího dne budeš moci jíti nahoru ke chrámu Hospodinovu. A přidám ke dnům tvým deset let." Buďme pamětliví: Věrnost za věrnost". Budeme-li věrně sloužit Bohu, není dobra, které by nám Bůh nedal. Jak krásný a radostný je život Bohu věrného spravedlivého křesťana. Při poslední večeři řekl Pán Ježíš apoštolům: "Zůstanete-li ve mně a slova má zůstanou-li ve vás, cokoli budete chtíti, proste, a stane se vám." Jan 15, 7.

Hleď, jaké mám poklady!

Z jakési nerozvážné marnivosti chlubil se král Ezechiáš poslům babylonského krále Berodacha-Baladana svými pozemskými statky. Isaiáš hned potom upozornil krále, že všecky tyto nashromážděné statky budou po čase ztraceny. Vezme si je král babylonský. Předpověď Isaiášova se splnila za 106 let, když roku 587 babylonský král Nabuchodonosor dobyl Jerusalema a všecky poklady jako kořist odvezl s sebou. Není nikdy radno zakládati si a chlubiti se pomíjejícími věcmi. Nejsme jejich pány. Dnes je máme a zítra je ztrácíme. Bůh nám chce ukázati, že tyto věci nemají pro věčnost žádné ceny, nepoužíváme-li jich vydatně k dobrým a záslužným skutkům. Důtklivě na to poukazuje opět Pán Ježíš: "Neskládejte sobě pokladů na zemi, kde je rez a mol kazí, a kde je zloději vykopávají a kradou. Ale skládejte sobě poklady v nebi." Mat. 6, 19.

NĚKTERÁ Z DALŠÍCH PROROCTVÍ ISAIÁŠOVÝCH. PROROCTVÍ MICHEÁŠOVO.

Vykupitelem bude Bůh sám.

Bůh sám přijde a spasí vás. Tehdy se otevrou oči slepých, i uši hluchých odemknou se. Tehdy poskočí chromý jak jelen, a rozvázán bude jazyk němých. Is. 35, 4.

Proroctví o předchůdci Páně:

Těšte, těšte můj národ." — praví Bůh váš. Mluvte k srdci Jerusalema, volejte k němu! Jeť skončena robota jeho, jeť odčiněn hřích jeho, vzalť dvojnásob z ruky mé za všecky viny své."

Hlas volá: "Na poušti připravte cestu Pánu, srovnejte stezky našemu Bohu! Každé údolí zvýšeno budiž a každá hora i pahorek snížen! Co je kde křivého, srováno budiž, i hrboly budťež plochou cestou! Ať se ukáže velebnost Páně, každý, kdo tělo má, ať to vidí! Vždyť ústa Páně mluvila. Is. 40., 3.

Modlitba o Spasitele:

Rosu dejte nebesa s hůry, mraky deštěte spravedlivého! Otevři se země a vypuč Spasitele, a spolu vzejdi spravedlnost! Is. 45, 8.

Proroctví o umučení Spasitelově:

Kdo tomu uvěří, co bude od nás slyšet? A komu bude moc ramene Božího zjevena?

Vyšel totiž výhonek před Ním (Hospodinem), a jako kořen ze žíznivé země. Podoby neměl ani krásy, bychom Naň patřili, neměl vzhledu, bychom se kochali v Něm. Povržen byl a nejposlednějším z lidí, mužem bolesti, zkušeným v utrpení, před jakým lidé tvář si zastírají, tupen byl, že jsme si nic Ho nevážili.

Vpravdě bolesti naše tento vzal na sebe, ano, co jsme trpět měli, On snášel. My pak jsme měli Ho za malomocného, zbitého od Boha a skličného. Ale On byl raněn pro hříchy naše, roztlučen byl pro nepravosti naše. Tresty pro naši spásu na Něho dolehly, a Jeho jizvami jsme uzdraveni. My všichni jako ovce zbloudili jsme, každý na svou cestu uchýlil se, i složil Hospodin na Něj nepravost všech nás.

Obětoval se, protože sám chtěl, a neotevřel úst svých. Jako ovce na porážku vedená, a jako beránek před tím, kdo ho střihá, němý bývá, neotevřel úst svých. Z tísně, když odsouzen byl, smrt Ho vyrvala. A kdo z Jeho pokolení uvážil, že země žijících že vytržen byl, a bit pro zločin lidu svého? Budou chtít Ho pohřbít s bezbožníky, avšak u bohatce pochován bude, protože nepravosti neučinil, aniž klam byl shledán v ústech jeho.

Pánu se zalíbilo zdeptat Jej utrpením, bude-li chtíti dáti ve smírnou oběť svůj život. I bude viděti potomstvo po dlouhé věky, úradek Hospodinův On konat bude. Z ovoce toho, co vytrpěl, bude se těšit, nasycen bude radostí z toho, co zkusil. Spravedlivý sluha můj ospravedlní mnohé, neboť On jejich hříchy na sebe vezme. Proto v úděl mu dávám zástupy, i bude mocné v kořist přidělovat. Za to, že vydal na smrt svou duši, že se nechal ke hříšníkům čítat, za to, že On hříchy mnohých nesl, a za ty, kteří se provinili, prosil. 53. Is.

* *

Prorok Micheáš předpovídá, kde se Vykupitel narodí:

"Ale ty Betleme Efratský, maličký mezi rody Judovými — z tebe mi vyjde Ten, jenž má býti vladařem v Israeli, a jehož původy jsou od počátku, ode dnů věčnosti." Mich. 5, 2.

Z druhého dílu proroctví Isaiášových.

Nejdůležitější a nejkrásnější proroctví Isaiášova jsou obsažena v druhém díle jeho obsáhlé prorocké knihy. V tomto díle Isaiáš předpovídá, že v budoucnosti lid israelský, nalézající se v zajetí babylonském, propustí ze zajetí král Cyrus. Proroctví Isaiášovo se splnilo roku 538 před Kristem P., kdy perský král Cyrus podrobil si říši babylonskou a dovolil israelským zajatcům, aby se vrátili do své vlasti.

Zejména však — v druhém díle svých úchvatných proroctví Isaiáš překrásnými obrazy líčí utrpení, smrt, vzkříšení a oslavu budoucího Vykupitele.

Pokračování

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8. srpna 1976, se zájezdem do Washingtonu, D.C. na zpáteční cestě. Jízdné, dvojí přenocování cestou a nocleh ve Filadelfii: pokoj pro 2: $170; pro 3: $157; pro 4: $148. — Přihlaste se bezodkladně přímo v naší cestovní kanceláři.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

Deník nerozhodné dívky

(Pokračování ze str. 4.)

i já byla nezorná, hovorná — ne uzavřená jako ústřice.

20. 3. — Zděsila jsem se, když mi ráno podal školník dopis. Ještě víc jsem se zhrozila, když jsem si jej v koutku přečetla. Propašoval jej Honza z vězení. Píše, že mě miluje a vyhrožuje každému, kdo by se kolem mne točil. Naráží určitě na Martina. Někdo mu to donesl. Jsem tak nerozhodná — ne jako jiná děvčata, která se okamžitě pustí do práce, někdy jsou ovšem trochu zbrklá. Konečně jsem se rozhodla, že dám dopis Martinovi. U něho se cítím bezpečná. Přečetl jej, ani svalem v obličeji nehnul a povídá: "Honza je trouba. Na mě žárlit nemusí. Ale tebe také nedostane..." Díval se mi chvíli přes hlavu a pak se zeptal: "Že ne, Miládko?" Zavrtěla jsem hlavou. Vůbec mu nerozumím.

20. 3. — Ali navrhla, abychom čtvrteční schůzku přeložili k nim. Tatínek prý to dovolil — ba sám to navrhnul. Rád by poznal její přátele. Rušit nás nebude, hned odejde. Ptala jsem se o přestávce bratra i Martina — souhlasili. Martin řekl, že sestra už je zase "normální" a přijde se svým miládencem také.

22. 3. U Alice to bylo prostě jedinečné. Martin sám pozval toho kněze, ale po straně mi řekl, abych nedala vůbec najevo, že je to kněz, protože sestra je na kněze alergická a nenávidí je. Zdálo se mi, že se mu kněz dost zamlouval. Tančili jsme, kněz ovšem netančil, že ho pobolívá noha, ale že se rád dívá, když lidé tančí. Většinu času jsme věnovali debatě. Obvykle jsme nahromadili ohromnou spoustu myšlenek a nápadů, ale neměli nikoho, kdo by je roztřídil a zhodnotil. Ten kněz to dokázal. Jakoby mi spadly šupiny z očí — najednou jsem viděla, co je důležité a co ne. Aličin tatínek vypadá opuštěný. Zůstal s námi až do konce, Martin ho pozval. Mám pocit, že Martin se nějak mění, uniká mi... Čím to je?

MRTVÝ CYKLISTA

Neradi se dočítáme o smrtelných úrazech při automobilových a motocyklových závodech. Tentokrát musíme konstatovat, že smrt si nalezla svou oběť i při silničních cyklistických závodech. Známý Španěl Manuel Santisteban se zabil v 1. etapě profesionálního cyklistického závodu Giro d'Italia. Při této příležitosti si vzpomínáme, že podobným způsobem zahynul před časem v pelotonu i slavný Belgičan Ockers.

*

● **O TAJNÉ ANKETĚ VYKONANÉ V ČSR** v r. 1972 referuje Německá katolická služba KNA. Podle ní se jen 14,1% dotázaných občanů přihlásilo k ateismu. Přes 70% dotázaných

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Vatikán: Středeční generální audience 2. června 76 se konala pro 6.000 poutníků najednou ve velké audienční síni. Hlavním námětem promluvy sv. Otce byla tentokrát modlitba. Pavel VI. úvodem upozornil na současné typické nedorozumění mezi tzv. vědeckým a náboženským způsobem myšlení. V souvislosti s modlitbou se zaminil též o nastávajících svátcích svatodušních svátcích. Řekl: "Jsou to svátky Ducha sv. a vybízejí nás, abychom znovu zažehli svou vnitřní svítilnu, kterou je právě modlitba. Je snad možné, abychom při současných událostech, které otřásají pořádkem, mírem a blahobytem ve světě, nepociťili potřebu Boží pomoci? Vždyť právě modlitba nás posiluje v naději ve vyšší Prozřetelnost. Modlitba a naděje žijí společně, jsou spojeny."

V dalším uvedl překážky, které se duchu modlitby dnes staví do cesty. Největší hrozbou je ateismus, který dnes bohužel — část veřejného mínění považuje za pokrokový jev, který nás "osvobozuje od primitivního mystického myšlení". Na to pak pevně odpověděl: "Není to pravda. Kdo ctí vědu a kdo si uvědomuje její hloubku, nemůže se zcela uzavřít metafysickým a mystickým úvahám; a kdo nechce uzavřít své rozumové uvažování do konvenčních mezí, musí připustit nutnost překročit tyto meze a rovněž radost, kterou pociťujeme, pokoušíme-li se o styk s Boží moudrostí, s tajemstvím, které přesahuje vše, co bylo stvořeno. Je to svatá a nezcizitelná potřeba člověka. A kdo to popírá, utíná vlastně, abych tak řekl, člověku hlavu, neboť takový člověk přestává myslit, neklade si již ty nejhlubší a nejživotnější otázky lidské do života. A na konci tohoto hledání a zkoumání tajemství byti stojí modlitba." V závěru sv. Otec opět zdůraznil, že křesťanství nemá žádné předsudky proti vědě, ale naopak, vždycky ji přálo, pěstovalo a pomáhalo šířit v přesvědčení, že dodává důkazy víře v Boha.

Belgie: V Antverpách se konala v minulých dnech schůze tzv. Evropského fóra laického apoštolátu. Jednalo se hlavně o přípravě a programu celoevropské schůze tohoto hnutí, k níž má dojít koncem července v Lovani.

Spojené státy: Severoamerická charitativní organizace "Catholic Relief Service" pokračuje neúnavně ve své pomoci libanonskému obyvatelstvu strádajícímu občanskou válkou. Kromě toho pomáhá i obětem zemětřesení ve friulské oblasti. Jen v minulém týdnu odeslala např. do Libanonu zásilky a peněžní pomoc ve výši 230.000 dolarů. Apoštolský nuncius v Libanonu ze své strany zdůraznil, že prozatím jsou nejdůležitější potraviny. Pokud jde o postižené zemětřesením ve Friuli americká organizace vyzývá spíše k peněžním sbírkám.

Spojené státy: Ukrajinská katolická farnost sv. Josefa v Chicagu bude mít brzy nový kostel. Jeho stavba si vyžádá nákladu asi půl druhého miliónu dolarů. Mši sv. se zde účastní průměrně 250 věřících, ale o velkých svátcích jich je i přes tisíc. Ze 48,000.000 Ukrajinců je asi 10 miliónů uniatů, z nichž asi 1 milión žije ve Spojených státech. V Chicagu, kde sídlí asi 60.000 Ukrajinců, převažují uniati silně nad pravoslavnými.

Uganda: Sekretariát Rady laiků pro východní a střední Afriku bude mít příští dva roky své sídlo v Ugandě. To znamená, že se v této zemi bude konat i jeho valné zasedání, svolané na příští rok. Účelem orgánu je podporovat aktivní účast laiků na církevním životě. V současné době jak předseda, tak i generální tajemník Rady jsou oba Ugandané.

Itálie: Biskup ze středoitalské diecéze Fano, mons. Micci, udělil v sobotu kněžské svěcení 4 z 9 mladých dělníků, které před 7 léty sám shromáždil a postaral se, aby mohli žít společným životem, když se rozhodli zvolit si kněžské povolání. Ostatních 5 bude vysvěceno ve svých rodných diecézích.

Habeš: Mons. Tzadua, světící biskup hlavního města Addis Abeby byl zvolen novým předsedou habešské biskupské konference. Během svého posledního zasedání, při němž došlo k volbě, biskupové jednali mezi jiným o rozvoji stálé jáhenské služby, katechistech a biblickém apoštolátu, o ekumenické spolupráci, pastoraci mezi kočovníky a rovněž o problémech katolické university v Asmaře.

Spojené státy: Arcibiskup z Detroitu, kard. Dearden, svěřil řeholní sestře Maureen Rogers z řádu dominikánek řízení arcidiecézní kanceláře pro hromadné sdělovací prostředky. Sestra Rodgers je jednou z prvních žen, které v Americe zastávají tak zodpovědný úřad. Kromě toho je i první předsedkyní severoamerické odbočky Mezinárodní katolické organizace pro rozhlas a televizi (UNDA).

Spojené státy: Katolická konference ve Spojených státech a katolická televizní síť patří mezi 45 necbchodních organizací, jež jsou členy konsorcia pro veřejně prospěšné služby pomocí nedávno sestrojeného satelitu. Satelit byl umístěn 22.360 mil nad rovníkem a bude po dva roky pokusně používán jako sdělovací prostředek pro nevýdělečné účely, mezi jiným pro výchovnou činnost severoamerické katolické církve.

Vatikán: Papežská rada "Cor unum" konala ve dnech 25. až 29. května v Římě své valné zasedání. Prohlášení o tomto zasedání bylo zveřejněno v úterý 8. června. Účastníci věnovali zvláštní pozornost činnosti jednotlivých pracovních skupin, jejichž úkolem je koordinovat různé pomocné akce, pečovat o podávání informací a o zdravotní opatření jakož i zajistit, aby orgán mohl včas a účinně zasáhnout ve výjimečných případech. Zprávu o výsledcích dosavadní pětileté činnosti tohoto orgánu předložil jeho předsedovi, kard. Villotovi páter de Riedmaten, který je tajemníkem rady "Cor unum".

Spojené státy: President Spojených států, Gerald Ford, navštívil washingtonského arcibiskupa, mons. Bauma, který byl nedávno jmenován kardinálem. Jejich rozhovor trval asi 20 minut. Pan Ford prohlásil, že v jeho jmenování vidí poctu pro celý americký národ a pro hlavní město. Zdůraznil důležitou úlohu katolické církve jako duchovního a morálního vůdce ve světě a vyjádřil též svůj obdiv a úctu Pavlu VI. za jeho neúnavné úsilí o světový mír.

Spojené státy: Kampaň pro boj proti hladu ve světě, kterou zahájil nastávající mezinárodní eucharistický kongres, vynesla dosud 2 a půl miliónu dolarů. V rámci této akce nazvané "Operace miska rýže" byly v postní době všechny katolické rodiny v zemi vyzvány, aby se jednou týdně postily a takto ušetřené peníze aby věnovaly na sbírku. 75% jejího celkového výtěžku dostane charitativní organizace "Catholic Relief Service", zbytek obdrží severoamerické diecése pro vlastní potřebné obyvatele. Největší část z těchto zbývajících 25% připadne filadelfské arcidiecézi (576 tisíc dolarů).

Španělsko: Madridský arcibiskup, kard. Enrique y Tarancón uveřejnil minulý týden pastýřský list, v němž zdůrazňuje důležitost Katolické akce. Pod názvem Katolická akce se souhrnně rozumí aktivní a zodpovědná účast laiků na evangelizačním poslání církve v úzkém spojení s biskupy. Je oprávněné a nutné uplatňovat toto evangelizační úsilí i ve světských záležitostech; evangelia však nesmí být používáno jako politické zbraně ve prospěch určitých konkrétních tendencí, poněvadž jak víra, tak i evangelium dovolují rozdílné politické přesvědčení.

Polsko: Biskup z diecéze Chelmno, mons. Czaplinski, upozorňuje ve svém pastýřském listě, že jak Polsko, tak i misijní oblasti potřebují mnoho nových kněží. Nejúrodnější půdou pro duchovní povolání jsou křesťanské rodiny, které žijí podle víry. Připomíná, že polská mládež je velmi citlivá pro otázky pravdy a svobody, a že obětavě brání lidské a náboženské hodnoty. To jsou právě ctnosti, jež připravují půdu pro úplné zasvěcení se Bohu. V závěru listu biskup vyzývá mládež, aby necouvala a nenechala se zmást, cítí-li povolání ke kněžskému a řeholnímu životu.

Vatikán: Generální audience 9. června se opět konala ve dvou etapách. Nejprve pro více než 4.000 německy mluvících poutníků ve vatikánské bazilice a potom pro 5.000 ostatních ve velké audienční síni. Sv. Otec ve své promluvě se znovu soustředil na postoj moderního člověka k modlitbě. Úvodem připomněl, že náboženství nám nebrání v účasti na veřejném životě. Řekl: "Hledíme na světové divadlo ve světle, jež přichází shůry, a které nám též může přispět — třebaže jinak než z hlediska světské zkušenosti — k lepšímu náhledu na věci: může nám ukázat nejschůdnější cesty k jejich rozvážnému řešení a může nám konečně poskytnout i vyšší cennou podporu v únavě, kterou nám tyto světské záležitosti působí". V dalším ukázal, že i samo rozumové uvažování nás přivádí k náboženství. Prohlásil: "Lidská mysl naštěstí dosud neztratila svou spekulativní schopnost. I po dramatech, (jinak je nelze nazvat) způsobených současným způsobem myšlení, rozumové úsilí dopátrat se pravdy, rozumové uvažování při svých závěrech buď ztroskotá v pustém pesimismu, anebo je vnitřní nutností i objektivními požadavky vedeno k tzv. "vědě o Bohu", teodicei, která nezůstává čistě pasivní, nýbrž opírá se o logiku, jež ji opět vede k Bohu". Uvedl rovněž, že i kosmonauti při svém letu na Měsíc se nevyhnuli rozjímání o Božím tajemství.

Závěrem Pavel VI. zdůraznil: "Chrám modlitby otevírá svou bránu i dnešním lidem, a mnoho z nich si uvědomuje, jak krásné by bylo do něho vstoupit. Ale váhají a myslí si: 'Můžeme dovnitř? A jak se máme modlit? Stojí za to, abychom je doprovodili a pozvali ke společné modlitbě s námi. Modlíme se s celým moderním světem a pomozme mu, aby i on dospěl k našemu "Otci, jenž je na nebesích". — Zvláštní pozdravy věnoval sv. Otec účastníkům "14. doplňovacího kursu technických kádrů v zemích jež začínají budovat svůj průmysl; účastníkům 4. kursu o metodách řízení podniků, členům Sdružení belgických katolických novinářů a studentům z pravoslavných církví, kteří získali pro studie v Římě stipendia od Katolického výboru pro kulturní spolupráci.

Vatikán: Sv. Otec zaslal dva soustrastné telegramy: první kard. Sirimu, arcibiskupovi v Janově, kde v úterý 8. června členové tzv. Rudých brigád zavraždili tři policejní úředníky; druhý biskupovi v Bois City, v severoamerickém státě Idaho, mons. Treinenovi, v jehož diecézi přišlo několik lidí o život následkem protržení přehrady.

Burundi: Čtyři jáhni z arcidiecéze Gitega obdrží letos kněžské svěcení. Jeden z nich, Flavio Colombo, který je italské národnosti, ale inkardinovaný do uvedené diecéze, bude vysvěcen příští sobotu v Miláně.

Polsko: Při oslavách sv. Stanislava kard. Wyszynski vyzval v Krakově ve své řeči všechny věřící, aby za všech okolností neochvějně sloužili Boží pravdě. Podobně jako sv. Stanislav, i oni mají beze strachu vyznávat Krista přede všemi lidmi. Prohlásil výslovně: "Nikdo v naší zemi nám nemůže umlčet naše ústa, kterými vzdáváme slávu Bohu." Zmínil se i o těch, kteří se bojí veřejně se nokřižovat, účastnit se bohoslužeb a posílat děti ke sv. přijímání, poněvadž by tyto věci mohly mít škodlivé následky v jejich zaměstnání. V závěru znovu vybídl polské věřící, aby žili důsledně podle víry a nebáli se ani připomínat veřejným úřadům jejich povinnost pečovat o obecné dobro, k němuž spořádaný rodinný život podle evangelia Kristova patří dozajista v první řadě.

Uganda: Minulý čtvrtek oslavila celá ugandská církev tzv. den laického apoštolátu. Ve všech 12 diecézích země se konaly za tímto účelem sbírky a byly uspořádány manifestace, které měly zdůraznit důležitost apoštolátu laiků pro církev.

Vatikán: Svatý Otec přijal ve čtvrtek ráno 10. června španělské biskupy z provincie Tarragón při jejich návštěvě "ad limina".

USA: V Bostonu bylo oznámeno, že polský kardinál Wojtyla navštíví koncem července Spojené státy, kde bude mít přednášky na předních universitách.

Kenya: Národní katolický sekretariát uspořádá ve dnech od 23. 6.—10. 7. studijní a meditativní dny o apoštolské exhortaci Pavla VI. "Úkol hlásat evangelium".

Ghana: Delegáti 5. katolických organisací mládeže se sjeli do Akry na seminář o křesťanské výchově, o problému umělého potratu a o afrikanisaci liturgie.

Západní Německo: Mezinárodní katolická filmová organisace OCIC byla pověřena papežskou komisí pro hromadné sdělovací prostředky uspořádat v listopadu příštího roku světové setkání o hromadných sdělovacích prostředcích a evangelisaci různých sociálních tříd v každé zemi a v každém národě poněvadž je všem dnes jasné, že různé rasy, různá povolání a rozdílný věk potřebují zvláštní způsob mluvy v přístupu k problémům víry a katolické morálky.

Formosa: Zástupci katolické a episkopální církve na Formose podepsali dohodu o vzájemném uznání křtu. Obě strany mají v programu další styky a případné dohody, týkající se smíšených manželství.

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného hutního peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Sikma na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

JE MOŽNO DĚLAT KŘESŤANSKOU POLITIKU?

Za poslední století k ní připravily půdu sociální encykliky, z nichž vychází sociální nauka Církve. Nejsou to pevné předpisy, spíše ukazatelé cesty, kterou může křesťan volit v různých situacích, když vytyčuje zásady pro svou politickou aktivitu.

PRVNÍ ZÁSADOU JE DEMOKRACIE, nejkřesťanštější politická forma lidského společenství na určité mravní a intelektuální úrovni. Umožňuje totiž nejlépe každému člověku se rozvinout a v nejvyšší míře uplatnit.

Dále PERSONALISMUS- společenství má právo žádat od každého osobní angažovanost a solidární ochotu ke spolupráci a k pomoci ostatním.

SUBSIDIARITA — podle které v hierarchii společenských institucí — jednotlivec, rodina, obec, stát — přejímá vyšší instituce jen ty úkoly, na které nestačí nižší. Základním prvkem je jednotlivec, všechno ostatní ho pouze zastupuje. Ideální by bylo, kdyby se ke křesťanským politickým a mravním zásadám hlásily všechny demokratické politické strany. V současné politické praxi se sice řada demokratických stran nestaví ke křesťanství záporně, ale křesťanské ve výše uvedeném smyslu nejsou. Ani strany liberální, ani socialistické či sociálně demokratické, ani strany orientované stavovsky nebo třídně. Otázkou je, do jaké míry potřebuje současná politická struktura vysloveně křesťanské či křesťansko-demokratické strany, které by nejen dělaly politiku podle popsaných zásad, ale byly také stranami všech složek lidu v zemi — tedy stranami lidovými.

Křesťan za železnou oponou nepochybuje, že jeho povinností je politicky se angažovat, ne-li veřejně, tedy tajně. V jeho vlasti mu totiž politiku s křesťanstvím spojili sami jeho dočasní političtí vládcové. Za třicet let nesvobody se mu nezdálo divné uvažovat o křesťansko politické koncepci jako opaku toho, co celou jeho vlast dusí — a o křesťansko-demokratické straně jako o jedné z nejspolehlivějších záruk — jestliže se z toho jednou se zdravou kůží dostane.

Ve svobodném světě má křesťanství možnost působit na společnost svobodně a dost intensivně z mnoha stran, Církevními a studijními institucemi, tiskem, křesťanskými odbory, vzdělanými jednotlivci. Rozhodující v pluralitní demokratické struktuře je však vždy politická strana. Tak docházíme k závěru, že by tu moderní křesťansko-demokratická strana měla být zárukou politické svědomitosti a spolehlivým strážcem dobra pro všechny — ať ve vládě nebo v opozici. Tím spíše, že taková strana je v každé zemi současně místem, kde se může nejen pěstovat aplikace křesťanství na politické vztahy, ale také vyvíjet a jaksi zkoušet. Křesťansko-demokratická koncepce je ze všech koncepcí nejnovější. Všechny ostatní moderní politické strany pocházejí z doby před I. světovou válkou. Je pravda, že i křesťanská demokracie má svůj počátek v předválečných lidových stranách. Ale po II. světové válce prošla na Západě tak základními změnami, že ji můžeme považovat za stranu novou.

Ale leccos jí ještě chybí. Je tu a tam zatížena konservativní minulostí, někde i vazbami k určitým společenským skupinám. Jako formace t. zv. středu s náboženským a tedy nadstranickým základem, zdá se někdy nemít vyhraněnou politicko-stranickou zásadovost — pak je vnitřně nejednotná a neurčitá. V zápalu politického boje propadá někdy politikaření jako strany ostatní a není pak vždy zrovna nekompromisně křesťanská. Její pozice jako strany pro všechny není ovšem snadná. Tím méně, že je tu proto, aby dělala křesťanskou politiku, což žádat od politické strany v zatím stále nekřesťanském světě, je nemálo. Všichni její odpůrci se však ze všeho nejvíce bojí, že křesťanskou politiku dělat bude a že se ji to vzdor všem nepřízním a obtížím podaří.

Na závěr úvah o úkolech křesťana v současném světě je nutné znovu si připomenout obrovskou integrující sílu křesťanství — právě dnes. Nedejme se mýlit tím, že leckde na Západě vzniká nedůvěra, projevující se vystupováním z církví. Není to spíše výzva nežli důvod k resignaci? Ani se nedejme mýlit vnitřními spory, které — jak se zdá — nahlodávají dosavadní konstantinovskou budovu Církve. Což to není naopak důkazem oživení, na které křesťanství už dlouho čeká? Moderní křesťanství má v sobě všechny hodnoty, které dnes lidstvo potřebuje, co považuje za ušlechtilé, po čem touží. Je připraveno stále se očišťovat od všeho nekřesťanského, co snad na něm někde lpí či ulní. Je schopné a připravené otevřít se dokořán a najít ve své atmosféře místo pro všechny — i pro jinověrce, pro všechny, kdo nějakým způsobem věří v Boha — i pro nevěrce. Je "povoláno" a s ním jsou do "činné služby" povolání všichni křesťané.

AUTOBUSOVÝ ZÁJEZD KLUBU DOMOV a MCS DO DWIGHT V NEBRASCE

Milí přátelé,

zveme vás, vaše rodiny a známé co nejsrdečněji na náš prázdninový zájezd, který pořádáme na "Český festival" do městečka Dwight v "české" Nebrasce.

Někteří z vás byli už s námi anebo s jinými zájezdy na "Českém festivalu" v městečku Wilber, které je od Dwight na jih a mají na něj jistě hezké vzpomínky.

Jak vidíte, naši krajané v Nebrasce dosud nejen tyto "České festivaly" každoročně pořádají, ale snaží se na ně pozvati i naše národní skupiny z jiných států.

Při těchto slavnostních příležitostech příslušníci z různých států naší krajanské veřejnosti se blíže poznají, zblíží, vyměří si své názory. Navázané přátelské osobní styky potom utužují národní uvědomění naší celoamerické krajanské pospolitosti.

S naší výpravou jedou tanečnici a tanečnice Klubu Domov a Moravské kulturní společnosti, jejichž kluby zájezd pořádají, aby tanci předvedenými v krásných národních krojích zpestřili program dwightského "Českého festivalu". Father Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb od sv. Prokopa doprovází náš zájezd, poněvadž byl požádán, aby laskavě přijel s námi a sloužil v roce amerického bicentennia ve Dwight českou mši svatou.

Do Dwight vyjíždíme pohodlným "aircondition" Keeshin busem 23. července v 8:00 hodin večer v pátek od "1st National Bank of Cicero" na Austin Blvd. a Čermákově třídě v Ciceru.

Bus nás doveze do Concordia Teachers College v městečku Seward, vzdáleném 14 mil od Dwight, kde budeme ubytováni.

Naše taneční skupina vystoupí ve Dwight (kam nás zaveze náš bus) na "Českém festivalu" v sobotu večer a v neděli odpoledne.

V neděli dopoledne bude father Vojtěch Vít, O.S.B., sloužit českou mši svatou. V neděli k večeru (po vystoupení naší taneční skupiny) odjedeme domů. Do Cicera k "1st National Bank" přijedeme brzy ráno v pondělí (příjezd záleží na hodině našeho odjezdu z Dwight, kterou zatím přesně nevíme; je docela možné, že budeme doma i o něco dříve).

Cesta i s ubytováním stojí buď:

1. $47.50, chcete-li spát sám, (sama) v pokoji;

2. $45.00, budou-li spát v pokoji dva (dvě).

Závazné přihlášky se zálohou $20.00 přijímá: Rose-Ann Pekny, tajemnice MCS, telefon 656-3440. Volejte po šesté hodině večer. Adresa: 1305 So. 61st Ct., Cicero, Ill. 60650.

F. Uhlířová, tajemnice Klubu Domov, telefon 484-2106. Adresa: 1225 So. Cuyler, Berwyn, Ill. 60402.

Těšíme se, že se nám co nejdříve přihlásíte a že se nám společný zájezd do Dwight vydaří.

Moravská kulturní společnost
Klub Domov z NSČK

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

*

● **ČASTO HOŘEKUJEME,** jak málo jsme si, vzhledem k stoupání cen a k jiným aspektům krize ušetřili. Ale budiž nám útěchou, že president Ford, jehož roční plat činí 250.000 dolarů (včetně nákladů na representaci) podle svých vlastních slov v r. 1975 "ušetřil" jen 1.239 dolarů. Velkou část jeho příjmů pohltily daně. Ford si platí údržbu svého bytu, ovšem provoz Bílého domu, včetně oficiálních recepcí, kryje vláda. Ford je prvním americkým presidentem, který rodinnou rubriku "příjem—vydání" zveřejňuje.

● XX. ČESKOSLOVENSKÝ DEN a manifestace za svobodu

Nemohli jsme si opravdu přát hezčí počasí, než jaké nám sv. Petr minulou neděli poslal. A tak XX. Československý den se mohl pořádat venku v příjemné Wozniakově zahradě a do sálu se šlo jen pro jídlo, pití a zatancovat si, když později začala hudba vyhrávat.

Zábavný program této naší oblíbené a důležité národní slavnosti těžko mohl býti lépe vybrán a být pestřejší. Po zpěvu národní písně "Aká si mi krásná . . ." následovalo vystoupení třech našich krajanských tanečních skupin, které vytvořilo dohromady líbivý harmonický celek. Nedá se opravdu říci, kdo z nich byl lepší; zda ta rozkošná drobotina a děti z Moravské kulturní společnosti nebo mládež Klubu Domov, tančící půvabnou Moorovu "Polku" a "Furianta", či taneční skupina Beseda, která předvedla poutavé taneční a zpěvní "Valašské pásmo" v typických krojích tohoto kraje. Líbili se všichni a za své opravdové poctivé snažení byli odměněni zaslouženým potleskem přítomných. Dík patří nejen jim, ale i těm, kdo tyto naše krásné tance nacvičují a pak též rodičům dětí, kteří z lásky k našim národním krojům a tancům se snaží o jejich udržení v našem prostředí tím, že své děti obětavě — někdy i z velkých dálek — dováží do zkoušek těchto spolků.

Obsažné a hodnotné proslovy obou slavnostních řečníků — český Dr. Mojmíra Povolného, profesora v Appleton, Wisc.: **"Československá otázka ve světové politice"** a anglický Jamese V. Krákory, výkonného tajemníka Československých spolků v Americe k **"200. výroči Spojených států"** — zaslouží si třeba ve zkrácené formě uveřejnění v našem krajanském tisku, aby se s nimi mohli obeznámit i ti, kteří nemohli v neděli k Wozniakům přijít si je vyslechnout.

Československý den zahájil předseda Oblastního výboru Čs. národní rady v Chicagu br. František Kalkus. Přítomné pozdravil jménem Polsko-amerického kongresu jeho místopředseda Kazimierz Lukomski. Slib americké vlajce vzdala Eva Mannová. Hymny — americkou a československou — a shora již zmíněnou národní píseň (Aká si mi krásná) zazpíval pěvecký sbor "Lyra", řízený prof. Fr. Kubinou.

Při oblíbené hudbě H. Bláhy se všem v sále dobře tančilo, netančícím se opět pěkně sedělo, povídalo a vzpomínalo venku u zahradních stolů. Výborné české jídlo, jako i domácí pečivo bylo brzy vyprodáno.

Úspěch Československého dne závisel na neviditelné a nikdy nedoceněné práci přípravné a pak na té nedělní u Wozniaků, na které se podílela především úřadovna, úřednici a členové Oblastního výboru Čs. národní rady americké s řadou obětavě pracujících dobrovolných spolupracovníků. Vědomi, že dobrá věc se podařila, bylo jedinou odměnou všem těmto nejmenovaným.

XX. Československý den, slavený v rámci amerického bicentennia se letos nejen vydařil, ale potvrdil nám i správný smysl naší stálé snahy o přátelskou spolupráci a vzájemnost v naší krajanské skupině, k jejímuž dalšímu uskutečňování nás tentokráte povzbudil malebný "obrázek" našich dětí v krásných národních krojích, sedících na trávě Wozniakovy zahrady, kterým bylo pospolu tak dobře.

Z devatenácti šťastných výherců hodnotných cen "bohaté" tomboly, uvádíme jména alespoň prvních čtyř.

1. Prof. Frank Kubina — importovaný porcelánový soubor pro 12 osob, věnovaný firmou Mach Dept. Store., Chicago, Ill., 26. ulice.

2. Paní Jiřina Hackel — deka, darovaná firmou Ondruš & Son z Berwynu.

3. James V. Krákora — záclony od Georgiana's Drapery Shop, Berwyn.

4. Paní Clara Klement — stoleček na šperky, věnovaný Marina's Beauty Salon z Berwynu.

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, Florida

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Problémy dnešního světa jsou lži, násilí a odcizení člověka člověku, zaviněné komunistickou ideologií, která činí člověka poslušným otrokem v ocelových komunistických státech. Proti této politické nauce komunismu, můžeme bojovati jen pravdou, ale nikdy iluzemi o možnostech kompromisu a spolupráce s komunismem, jak nás přesvědčily Helsinky, Angola a to pověstné Detente, které slouží jen a jen zájmům Moskvy. Ne hlas Moskvy, ne hlasy demagogů, ale hlas rozumu a mravní obrody člověka v křesťanském smyslu se musí ozývati světem, aby lid se zvednul k odporu než bude pozdě. Svět nesmí ovládnouti totalita komunismu, ale demokratický, křesťanský plurarismus, neboť jen pravdě patří konečné vítězství. Jen pravda, spravedlnost a křesťanství osvobozují a humanisují. Dnešní civilizace je ohrožena v celém světě, proto antikomunistická práce se musí podstatně zlepšit, né krví a násilím, ale hlásáním křesťanství, jehož hlavní základna je: Miluj svého bližního. Kdo nám hlásá, že se zatím nic užitečného nedá dělati a chce řešiti problémy komunismu ústupky, koncesemi, hospodářskou pomocí a dlouhodobými úvěry komunistům, ten se dopouští zrady nejen na americkém lidu, na lidu ještě svobodného světa, ale též zrady na miliónech zotročených žijících pod karabáčem Moskvy. Dopouští se též zrady na všech exilových skupinách po celém světě. V této době krise, zodpovědnost západních státníků a vlád stoupá; zvláště zodpovědna je vláda Ameriky, která zatím nám ukázala jen ústupky a dalekosáhlé koncese Moskvě které ji udržují při životě. Všechny sdělovací prostředky, zvláště televise a časopisy, by měly tyto problémy všemu lidu objasnit a ne od nich odvádět a napomáhat nepříteli šířením polopravdy a lživých mythologií. Nejlepším příkladem této zvrácené politiky je státní sekretář Dr. Kissinger, o kterém uveřejnila The Tampa Tribune ze dne 14. máje ostrou, ale zaslouženou kritiku, když se pan Kissinger zodpovídal před Senate Foreign Relations Commite a uváděl výsledky své úřední cesty po státech Afriky. Prohlásil: My máme, a já tomu věřím, velký a vítaný účinek na ty, kteří v Africe jsou pro svobodu , mír a spravedlnost. Ovšem, že tam hrál tu jeho oblíbenou roli Dědy Mráze za penize amerických poplatníků. Tampa Tribune na toto prohlášení odpovídá: "pan Kissinger se svojí řečí dokázal, že si dobře osvojil a přivlastňuje si licenci na diplomatické pokrytectví (hypocrisy)." Kdo jsou ti, kteří jsou pro mír, spravedlnost a svobodu a kterým pan Kissinger přislíbil obrovské částky peněz na hospodářskou obnovu. Jedním z nich je diktátor Ugandy Idi Amin, o kterém prohlásil bývalý vyslanec u Spojených národů, Pat Moyniham, že je to rasový vrah. Druhým je Samora Machel, vůdce komunistických band, který vládne policejním terorem ve státě Mozambique. Dalším je president Kenneth Kaunda, který vládne ve státě Zambia a který své politické protivníky jednoduše zavřel do kriminálu a tím se zbavil opposice, což je oblíbená metoda komunistů. Jaké pak debatování na úrovni demokracie. Dalším je marxistický diktátor Julius K. Nyerere, který vládne v Tanzánii, kde jsou vycvičováni teroristé, kteří působí na území Rhodésie. Ovšem proti státům, kde sice vládne bělošská menšina, ale jménem demokracie a spravedlnosti pro všechny, proti těm se pan Kissinger postavil ostřeji, než samotní komunisté. Prohlásil, že v Rhodésii a Jižní Africe vládne rasismus a žádá, aby tyto bělošské vlády předali vládu černochům a navrhuje hospodářské sankce proti nim, když neuposlechnou přání Kissingera. V těchto obou státech mají obyvatelé, jak bílí, tak černí, tu nejvyšší životní úroveň ze všech států Afriky. Dále pan Kissinger navrhuje, aby Amerika nekupovala od Rhodésie chrom, důležitou a potřebnou surovinu pro americký průmysl. Stal se případ, že když bylo uvaleno embargo na chrom se strany Ameriky, tu tento potřebný kov kupoval Sovětský svaz a za dvojnásobnou cenu jej prodával Americe. Co by se stalo, kdyby oba tyto státy předaly vládu černochům Netrvalo by dlouho a oba státy by opanoval Sovětský svaz, za pomoci gueril a kubánských vojáků, kteří po úspěšné akci v Angole se připravují k okupaci obou států, Rhodésie a Jižní Afriky. Potom by měli Sověti pod úplnou kontrolou tu jedinou a hlavní cestu, po které se dováží do Ameriky z arabských států nafta. Co by to znamenalo při chytráctví moskevských carů si dovede každý představit. Další ukázkou vědomého či nevědomého pokrytectví pana Kissingera je jeho politika vůči arabským státům, zejména proti Saúdské Arábii.

Vláda Saúdské Arábie projektovala v příštích pěti letech hospodářský plán, aby tato země byla částečně přetvořena v moderní stát. Na tuto obnovu chtěla vláda Saúdské Arábie věnovati obnos ve výši 144 biliónů dolarů a všechny práce měly provést americké firmy. Skrze pokryteckou politiku Kissingera dostane tuto práci Francie a Japonsko. Další ztrátou na kontě Kissingera je zakázka na vyčištění a zařízení sanitačního střediska ve městě Riyadh ve výši 550 miliónů dolarů, také tuto zakázku dostala francouzská firma. Nakonec Tampa Tribune prohlašuje, že celá ta cesta Kissingera po Africe skončila zlověstně (Disastrous). Pan Kissinger jen rozdává, chce dáti též Panamský kanál, který vybudovala Amerika a zaplatila za pozemky, kudy kanál vede. Co by se stalo, kdyby se přání Kissingerovo uskutečnilo? V Panamě je vyložená levicová vláda a nevalo by dlouho a Moskva by dostala kanál do své moci. V případě konfliktu by byl kanál pro americké lodě uzavřen a byl by k plné disposici lodím a ponorkám Sovětů. Věřím, že Moskva si mne ruce nad činností pana Kissingera. Potom se není co diviti, že president Ford prohrává jednu volební kampaň za druhou, neboť je pro nás skutečnosti, že nám vlastně vládne a připravuje smutnou budoucnost státní sekretář Kissinger.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím moji úvahu, prosím o modlitby za staré a nemocné, všechny vás pozdravuji.

Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek

CEDAR RAPIDS, IA.

Ctěné redakci a čtenářům!

Růže, růže červená, kdo ji trhá, píchne ho do palečka měkkého, růže, růže červená. Měsíc červen—June — jest měsíc růží, také svatby se v něm odbývají. Každý národ má svá jména pro kalendáře. Zdá se, že by se mělo užívat jména pro měsíce z doby Krista — na památku židovsko-hebrejského kalendáře. Dle té doby mělo by být měsíců 13, ale je jich 12. Změny ledačeho se dějí odedávna na světě. Diktátor Stalin říkal: "jeden vládce na nebi a jeden vládce na zemi. On věřil jen na vojenskou sílu., ta že vždy zvítězí. S menšinou nikdy nepočítal. Jeho následovníci budou musit začnout chápat, že tak, jak hospodaří, daleko nedojdou. Začínají prý svoje plány měnit. Na dnešní pokolení je už pozdě. Začínat s novým pokolením a to už od batolátek. Avšak rodičům se to voženi a vodění maličkých do těch jeslí nezamlouvá. Ta batolátka sama neví, komu patří, kde je jejich domov. Ty děti tam pak neví, komu mají věřit nebo nevěřit. Je mnoho nespokojenosti z obou stran. Poláci si umějí tyto problémy vyřešit: "Líbí se ti bezbožnost? Užívej jí! — Nám se líbí víra a zbožnost a také jí užíváme. Ovečky jsou bázlivé, ale beránci chtějí trkat, chtějí si žít po svém."

Velmi se mně líbil článek, který napsal pan Kučera ohledně manželů Václava a Olgy Drahozalových pro jejich zlaté jubileum — 50 let společného života. Krásně a pravdivě o nich napsal. Je to vzácná katolická rodina. Znám ji také asi 50 let. Jsou všichni pracovití a zasloužili se o všelijaké dobro ku prospěchu všech. Velmi krásně to oslavili jak v kostele při slavné mši sv, tak i ve svém domově v kruhu svých nejbližších, kteří tu krásnou oslavu jim připravili. Měli jsme ještě druhé oslavení v kostele sv. Václava, a sice stříbrné jubileum našeho p. faráře dp. Clarence Fráni. Toto jubileum bylo oslaveno v kostele a při velké hostině, kterou připravili k poctě tohoto vzácného kněze. Bůh mu žehnej v práci na vinici Páně v službě Boží a církve na dlouhá léta! Ještě další oslavy zde budou. V klášteře Sacred Heart několik sestřiček oslaví 50 leté jubileum. Také velmi chvályhodná služba pro Boha a Církev. Bůh žehnej a ve zdraví zachovej všechny.

At' dále pokračují tyto vzácné jubilantky v životě pro dobro lidstva!

Zdrávy stujtě — Boh s Vámi!

E. Burak.

GRAFTON, N. Dak.

Ctěná redakce a milí čtenáři,

posílám vám šek na dvacet dolarů; patnáct na předplatné na Hlas Národa a pět na tisk.

Tak nám ten čas utíká. Dnes už máme třiadvacátého máje. Zimu jsme tu měli letos dost mírnou, únor byl vlahý, březen byl drobet studený a duben taky. Ted' už většinou farmáři maji zaseto. Někde sázejí brambory a potom "pintabeans". Začíná být ale sucho, tak farmáři čekají na déšť. V posledních letech tady byla dobrá úroda, tak možná, že se nám letos suchem úroda nevydaří. Drahota je tu veliká v porovnání s cenami našeho mládí. Za pouhých deset let se toho moc změnilo! No, my starší to už nějak vydržíme a já lituji ty mladé, co je čeká. My to nepředěláme, každá generace se musí postarat o svoje problémy. Ale bez Boha je těžko vyřeší, zvláště když ten komunismus se šíří ve světě jako rakovina. Všem čtenářům Hlasu Národa zasílám srdečný pozdrav.

Frank J. Dušek, Sr.

WYOMING:

Ctěná redakce,

prominte, že obtěžuji, ale posílám v tomto dopise šek pro Mr. Joseph Sukany jako pomoc k uhrazení vydání Eucharistického kongresu a rovněž $10.00 pro fathera Němce, také jako výpomoc pro výlohy s Eucharistickým kongresem.

Doufám, že se uskuteční svatořečení blahoslaveného Jana Nep. Neumanna. Je náš mocný přimluvce u Boha. Nerada vás obtěžuji s předáním těch peněz. Adresu na fathera Němce jsem si vystřihla, ale pak jsem onemocněla a adresa se mi někde ztratila. Mohli byste adresu fathera Němce dáti do novin častěji, možná, že by se tak sešlo více příspěvků. Přeji Eucharistickému kongresu hodně zdaru a doufám, že se hodně Čechů sejde.

S pozdravem na celou redakci

Mrs. Rud. Rutar Torrington

□

Milá Mrs. Rutar,

vaše příspěvky Eucharistickému kongresu jsme poslali. Zaplat' Pán Bůh za ně. Věřte, že potřebují pomoc nás všech. Jak naše modlitby, tak finanční podporu. V slavných dnech Eucharistického kongresu budeme všichni v duchu spojeni modlitbou.

Se srdečným pozdravem a s přáním dobrého zdraví

Redakce

P. S. — Adresa na Rev. Ludvíka Němce je: Chesnut Hill College. 9601 Germantown Ave., Chesnut Hill, Pa. 19118

Racine, WISCONSIN:

Ctěná redakce a všichni čtenáři!

Manželé John a Otilie Křiva slavili svoji zlatou svatbu a obnovili manželské sliby při mši svaté v sobotu 24. dubna o 5

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

hodině večer v našem kostele sv. Jana Nepomuckého. Po mši sv. následovala hostina pro 150 hostů v North Shore Club. Manželé Křivovi byli sezdáni 1. května 1926 dp. Antonínem Weilérem a vychovali dva syny. Jerome J. Křiva, který žije v Milwaukee a Otto A. Křiva, Dixon, Ill. A mají radost ze sedmi vnoučat. Pan Křiva pracoval dlouhá léta pro J. I. Case Co. jako klempíř a supervisor a teď už je na odpočinku. V krátkém čase zemřelo nám několik našich osadníků sv. Jana Nep.: pí. Marie Králíček ve věku 90 let, pí. Anna Cingálek ve věku 91 let, její dcera Helen Kaisler ji předešla na věčnost ve stáří 64 let. Cyril Knotek zemřel ve stáří 90 let. Všichni 3 zemřelí pocházeli z Vlčnova na Moravě a do naší nové vlasti přijeli v jejich mladých letech a usadili se v Racine, kde už byla velká většina usazených krajanů z Vlčnova.

Minulý měsíc zemřel pan Antonín Hnilička ve stáří 74 let. Byl narozen v Bánově na Moravě a v Americe žil 56 roků. Zanechal zde bolem zarmouce nou manželku, dva syny — George Hnilička v Racine, Eugene Hnilička v Aurora, Ill., dceru Rosemary Hnilička v Bloomington, Minn., bratra Bohumil Hnilička v Bánově a 12 vnoučat. V roku 1967 jsme cestovali spolu s manželi Hniličkovými s výpravou do Evropy. Navštívili jsme poutní místo Fatima a věčné město Řím. Z Říma jsme spolu cestovali na Moravu do Vlčnova a Bánova. Pí. Hniličková byla narozena ve Vlčnově a přála si prohlédnout si místo, kde se narodila. Tony byl velice šťasten, že mohl po 47 letech navštívit svoji rodnou vlast. Prožili jsme spolu mnoho příjemných chvil a zůstali nám milé vzpomínky. Jenomže Tony se z nich dlouho netěšil, brzo po příjezdu zpátky onemocněl a byl nemocen celý čas, až ho smrt vysvobodila. Budiž mu a všem našim zemřelým krajanům země lehkou. Pozůstalým vyslovujeme naši upřímnou účastenou soustrast. S pozdravem na čtenou redakci a všechny čtenáře - Zdař Bůh.

Vine. Koníček

CHATHAM, Ont., Kanada

Ctěná redakce a drazí přátele v Kristu Ježíši:

Už jsou to skoro tři měsíce od 87. narozenin mé maminky, pí. Marie Beranové, vzácné to ženy a statečné vlastenky, manželky stejně statečného muže, vlastence a mučedníka Rudolfa Berana. Poněkud pozdě, ale přece jenom dovoluji si Vám, drahá maminko, skromnými slovy vyjádřit a popřáti: "Pán Bůh Vám žehnej a dej Vám hojné milosti a požehnání do dalších let. Po tak těžkém, trpném a bolném utrpení, kterým jste prošla v době války a po válce, Pán Vás uchránil a chrání nadále, protože Vás miluje. Za Vaši statečnost, dobrotu a věrnost se Vám a Vašemu manželovi dostalo mnoho nevděku. Pán Bůh to ví nejlépe a On to bude také soudit.

Jako malý dáreček, prosím, přijměte předplatné těchto vzácných národně česko katolických novin. At' se z nich těšíte, at' Vám slouží a povzbudí Vás ve vzpomínkách na Vaši rodnou porobenou vlast, na Vaše příbuzné a známé. V duchu Našeho Vykupitele Ježíše Krista s modlitbou k Němu, těšíce se společně s Vámi Váš

Dušan Pecher

a přátelé, vděční v Kristu Ježíši.

HONGKONG:

Vážený Otče,

díky za dvě zásilky "Hlasu Národa", které jsem obdržel asi před dvěma týdny. Přikládám šek na 20 dolarů jako předplatné od příštího měsíce - června 1976. Nevím, jestli jest to dost, ale není-li to, laskavě mě sdělte, kolik mám připlatit a pošlu to hned.

Už jsem na Dálném východě 48 let, tak nejsem tak mladý, ale ještě se necítím býti starým. Ačkoliv jsem už na penzi a mám dost času, ještě teď po 48. letech vyučování pravidelně jsem každý den ve škole. Bez toho bych stárnul příliš rychle!

Jsem Čech, rodák z jižních Čech, a doma jsem byl před dvěma roky. Nechtěl bych tam žíti, neboť jsou tam staří kněží a řeholnice zavřeni ve starých klášteřích, podobně jako to mají Číňané: domy, kde staří lidé čekají na smrt, a nazývají je "domy smrti". Navštívil jsem několik takových domů, když jsem byl doma. O tom a jiném by se mohly psáti knihy! Jakou náboženskou "volnost" mají doma, a jak se všude lže! Ale nikdo ve světě ani nezvedne roku pro křesťany! Pro židy ano, celý svět o tom debatuje ale nechá křesťany na milost nepřátelům.

Zde sedíme jako u sopky, neboť nevíme, kdy starý Mao zemře a potom bude konec Hong Kongu! Potom nevím kam půjdu. Byl jsem v Burmě 38 let a v r. 1966 nás vyhnali, vše zabavili a tak jsem se octnul v HK. Kam bych šel teď, nevím, domů nemohu! To jsme to dožili! A nikdo nám nepomůže, kdepak!

Laskavě mi tedy sdělte jestli 20 dolarů je dost pro HK.

V Kristu oddaný váš spolubratr.

ST. LOUIS, MO.

Vážení krajané,

přikládám předplatné, ale přiznám se, že značně nerad přispívám na jeho anglickou část. Pro koho to píšete?

Američané si mohou koupit za pár dolarů všechny americké či cizí noviny v jakémkoli oboru . . . Nezdá se vám to ptýtvání penězi a časem? Udělejte anketu, kolik lidí si ty vaše — jinak pěkné noviny kupuje proto, že jsou české a katolické, a kolik v nich vyhledává jen ty čtyry anglické stránky. Já patřím do té první kategorie.

S přáním mnoha úspěchů a se srdečnými pozdravy

Radko K. Jánský.

Vážený pane profesore,

tento Váš dopis nám už přišel dávno. Čekali jsme v redakci tento názor, ale překvapil nás, od Vás, který máte akademické vzdělání. Proto jsme s odpovědí na Váš názor trochu vyčkávali. Chtěli jsme vědět — bez dělání ankety — kolik podobných hlasů se ozve. Dnes, po třiadvaceti vydáních našich — VAŠICH novin, Vám můžeme napsat, že podobný názor vyslovilo — vedle Vás — celkem ještě **devět** čtenářů. Říkáme "vedle Vás" doslovně, protože **jejich** důvody k odstranění anglické části jsou zcela rozdílné od Vašich. Pět by jich chtělo více románů a krajanských dopisů; čtyři z našich čtenářů by si přáli číst zprávy z jejich osadních bulletinů, přeložené do češtiny. Těm prvním jsme odpověděli a odpovídáme, že bychom sami také rádi zařadili třeba tři romány — (bylo by to pro nás snadnější); těm druhým opakujem, že nechceme dělat z H.N. "osadní věstník", zvláště, když jejich duchovní pastýři nepovažují za důležité nám poslat jejich týdenní bulletiny, abychom z nich vybrali aspoň nejdůležitější zprávy o podnicích jejich farností, kde se obyčejně už na nic českého či slovenského ani nepamatuje, — (i když jména členů a podporovatelů těchto osad zní ještě většinou slovansky.) Budeli se ale v budoucnu v těchto několika bývalých českých či slovenských osadách — v chicagské oblasti či jinde — něco důležitého dít, rádi o tom budeme naše čtenáře informovat ovšem s podmínkou, že se někdo z jejich českých osadníků postará o to aby nás o tom informoval aspoň zasláním jejich kostelních oběžníku.

Pokud běží o Váš názor, že si americký čtenář může v USA koupit zde v USA jakoukoli anglickou četbu a nepotřebuje k tomu naše čtyři či tři stránky anglického textu v českých katolických novinách, je na bilední. Ovšem, podivuje nás v redakci jedna věc: že při psaní svého dopisu jste se nezamyslil ještě nad jiným možným hledi skem.

V anglických novinách se obyčejně **nepíše o nás.** Ani o naší kultuře, ani o naší zemi, ani o křesťanských kořenech naší národní kultury; tím méně pak o pronásledování našich věřících bratří a sester doma ve staré vlasti, o jejich sociální diskriminaci z důvodů věrnosti Kristovu evangeliu a církvi! Dokonce se o tom nepíše ani v oficielních novinách katolických arcidiecésí a diecésí, zatím co o diskriminaci v Rhodézii a v Jižní Africe se tam píší sáhodlouhé traktáty. A tu bychom, milý pane profesore, v naší redakci očekávali právě od Vás, hluboce věřícího katolíka a uvědomělého vlastence, který dokonce naučil i svou jinonárodní manželku krásně česky mluvit, že užijete svého Božího daru dokonalé znalosti angličtiny, abyste nám pro své noviny pravidelně napsal svůj — třeba "československo — katolický sloupek v angličtině. My exulanti víme, co je komunismus; většinou také víme, kde jsou kořeny naší národní křesťanské tradice. Děti a vnuci našich chudých pionýrů však tohle všechno nevědí. Nikdo jim to neřekl, a z amerických časopisů se o tom nedovědí. Cožpak nevidíte tu nádhernou příležitost uplatnit právě zde své znalosti a talenty? Posloužíte tím Bohu, Církvi, Národu, Vlasti i Americe; potomkům našich amerických krajanu, kteří nám pomohli svobodu naší vlasti vybojovat. Pomužete tím však i doposud svobodné Americe, v níž Vaše děti budou asi žít.

Pište potomkům našich českých a slovenských zdejších věřících pionýrů, proč a nač mají býti hrdi, aby tak pomohli — jednak nesvobodné vlasti svých předků a dnes už zároveň i dosud svobodné Americe!

Upřímně Váš Fr. Vojtěch.

SEALY, TEXAS:

Ctěná redakce!

Běžím s několika řádky do mlýna, tak mi to semelte na drobno než to dáte do tisku. Též přikládám předplatné na náš Hlas Národa. Poukázku posílám na $17.00, $15.00 na Hlas Národa, ostatní na kafíčko.

Máme krásnou suchou pohodu i vláhy je dost. Ten pisatel z Frýdku, všem známý strýček Karel, se baví s tím komárím sádlem a na tragači vozí stařenky do kostela, a nebo na výlet. Dosud vše na poli roste jako z vody. Zde v Texasu většinou rolníci sejí milomaize a bavlnu. Letos se hodně urodilo bramLor. Doufám, že to vše obdržíte v pořádku. Já jsem spokojen s novinami. Zajímavé čtení v Hlasu Národa. Tak moje předplatné pošupněte dopředu.

S pozdravem jsem váš odběratel August Michna,

Sealy, Texas, Rt. 3, Box 70. 77474.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Členské příspěvky — pokračování.

$2.00 — Dv. sv. Ducha #484 N.C.S.F.; K.J.T. #96; St. Ann Soc. #16, C.C.U.; Cath. Work. #165; K.J.Z.T. #101; Cath. Work. #58; Julia Manas, Alta., Canada; Adrian Floreani, Denver, Colo.; Philip J. Studeny, Wash. D.S.; Anna Kirchendorfer, Tampa, Fla.; John C. Pfitzner, Morrisville, Mo.; Wm. J. Janku, St. Louis, Mo.; Albert F. Brda, St. Louis, Mo.; Joseph Castulik, Union City, Mo.; Agnes Simunek, Cudahy, Wis.; Fr. & Rose Macek, Cudahy, Wis.; Mrs. Jos. Rosecky, Milwaukee, Wis.; Agnes Benicek, Racine, Wis.; Josef & Maria Goetz, Whitefield, Wis.; Jos. A. Kalista, Milwaukee, Wis.; Jerome Kalista, Milwaukee, Wis. Mary Robek, Superior, Wis.; Jennie E. Jones, Colonial Hts., Va.; Bernard W. Lifka, New Kensington, Pa.; John Beno, St. Helens, Oreg.; J. H. Bronec, St. Helens, Oreg.; E. J. Blazich, Centerville, Va.; Louis J. Stech, Petersburg, Va.; Margaret J. Klasek, N.Y.C., N.Y.; Jos. A. Klasek, N.Y.C., N.Y.; Gertrude L. Gutek, Pittsburg, Pa.; Leon P. Obsivec, Prague, Okla.; Cecelia Obsivec, Prague, Okla.; Lydia Verploegen, Havre, Mont.; Mary Helen Bradac, N.Y.C., N.Y.; Cecelia Suplat, Bronx, N.Y.; Julia Nesladek, Pukwana, S.D.; Mrs. Jos. Herkel, E. Herkimer, N.Y.; A. G. Cholic, Portland, Oreg.; Mary Stybr, Pittsburgh, Pa.; Anthony Mlcoch, New Hyde Pk., N.Y.; Lillian Caha, Baltimore, Md.; Anna Vaverka, Wahoo, Neb.; Beatrice Pentel, Dustin, Fla.

$2.00 — Illinois: Beatrice B. Schumlitz, Bellwood; Frances, E. Henrichs, Niles; James T. Rosol, Jr., Elmhurst; Fr. A. Siroky, Burbank; Anton Alexa, Warrenville; Emil A. Bezouska, Westchester; Dr. J. M. Krasa, Oak Park; Anton Moravcik, Naperville; James J. Hemza, Westmont; Anne M. Schindelar, Eureka Springs; Edward Zebig, Western Springs; Rose Kouba, Brookfield; Marie P. Janda, Villa Park; Mary A. Maresh, Broadview; Geraldine Storcel, No. Riverside; Florence A. Hilton, No. Riverside; Mary Nemec, No. Riverside; Evelyn Riedl, Riverside; Antoinette Vodnansky, Lisle; Alice A. Calek, Riverside; Frank J. Schima, Rock Island, Frances Dobes, No. Riverside.

$2.00 — Berwyn: Patricia N. Tabet; Marie Bosany; Helen Bilek; John Budin; John S. Halac; John S. Lidinsky; Joseph Hucek; Andrew G. Reznicek, Rose Sedlacek, Robt. F. Suchy; Antoinette Stukel; Jos. S. Trampota; Marie H. Kalish; Anna Benicek; Mary Suchy; Marie M. Vogt; Anthony F. Pechous; Mr. & Mrs. Wm. C. Benacek; Frances Dulik; Mr. & Mrs. Chas. Choutka; Mae Klomfar; Mary Lusk.

(Dokončení v příštím čísle.)

MUŽSKÉ POLOBOTKY
z Č. S. R., široké, pohodlné
cena
$17.98

Též papuče, pantofle a pracovní boty
MACH Shoe Dep.
1720 West 26th Str.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ

Poslední 30. kolo —

PLZEŇ—OSTRAVA 0:1

Branka: Po kopu z rohu dal hlavou jediný gól Lionko. Ostrava dřela do úpadku a výhra je dílem celého mužstva. Hráči Baníku Ostrava se stali poprvé v historii svého oddílu mistry Československa.

SLOVAN—SLAVIA 2:0

Branky: Švehlík unikl a jeho centr z levé strany proměnil v branku přesnou střelou Ondruš. Dvě minuty před koncem se bezvadně uvolnil Švehlík a zvýšil na 2:0. Slavia mohla po 26. letech opět získat titul, ale druhý poločas ji nevyšel. Slovan zvítězil, ale titul neobhájil.

DUKLA—BOHEMIANS 1:1

Branky: Štambach vyrovnal ze skrumáže po kopu z rohu. — Kanonýr Panenka vystřelil, jeho střelu stočil domácí obránce Dvořák do opačného rohu, než se vrhl Viktor. Pražské derby skončilo po zásluze remizou.

ŽILINA—TRNAVA 1:0

Branka: Chobot. Utkání nevalné úrovně.

LOK. KOŠICE—INTER 3:0

Branky: Fečko, Jósza, Kozák. Snadné vítězství domácího týmu.

TEPLICE—TRENČÍN 2:2

Branky: Melichar z penalty, Vejvoda vyrovnal z trestného kopu. — Babuljak z přihrávky od Angyala. Angyal střelou k tyči. Trenčín se vypjal k výbornému výkonu, naopak Teplice hrály slabě.

JABLONEC—VSS KOŠICE 1:1

Branky: Svoboda z penalty za ruku Lipnického. — Vyrovnal Gallis. Jablonec musel zvítězit, Trenčín prohrát, ale ani jedno se nestalo, takže Jablonec sestupuje z ligové soutěže.

TŘINEC—BRNO 1:3

Branky: P. Zbončák — Kotásek 2, Kroupa. Vyhrálo lepší mužstvo. Už minulé kolo rozhodlo, že prvním sestupujícím se stal Třinec.

KONEČNÁ TABULKA

	skóre	body
1. Ostrava	37:29	37
2. Slovan	49:25	36
3. Slavia	50:33	36
4. Dukla	52:36	35
5. Teplice	36:44	32
6. Inter	34:27	31
7. Brno	35:28	31
8. Lok. Košice	55:50	30
9. Bohemians	35:31	30
10. Trnava	35:32	29
11. VSS Košice	45:42	28
12. Žilina	38:42	28
13. Plzeň	34:48	27
14. Trenčín	23:53	26
15. Jablonec	28:51	24
16. Třinec	22:37	20

Až v posledním 30. kole se rozhodne o dvou postupujících a dvou sestupujících. Sparta hraje v Kladně, Frýdek-Místek doma s Vlašimi a Bánská Bystrica doma s Kys. N. Mestem.

POK

II. liga kopané

29. kolo —

SPARTA—B. BYSTRICA 3:2

Branky: Veselý 2, Melichar z penalty — Pšurný z penalty, Farkaš. Sparta vyhrávala 3:0, ale nakonec se hostům podařilo ještě konečný výsledek upravit na přijatelnou výši. Jinak domácí vyhráli zaslouženě.

Prievidza—Frýdek-Místek	3:3
Vítkovice—Martin	2:0
Fov. Bystrica—Bardejov	2:1
Liberec—Michalovce	0:1
Kys. N. Mesto—Příbram	0:1
Vlašim—Kladno	2:1
Nitra—Prešov	2:1

První tři týmy v tabulce

1. Sparta	36	bodů
2. Frýdek-Místek	36	"
3. B. Bystrica	35	"

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 13. června na Winnemac stadiónu začala hrát v pravé poledne rezerva Sparty proti rezervě Kickers a vyhrála 4:1. V 7. min. asi z 20. m nastřelil prudce břevno Hussey, odražený míč přímo z voleje napálil Bricksi a byla z toho krásná první branka. V 53. min. prudký centr Callahama chytře vystihl Kopsa a vstřelil důležitou druhou branku. V 64. min. bezpečně proměnil penaltu Kuraitis za ruku domácího obránce. V 80. min. založil akci Vlčanský, přihrál Hasseyovi, ten prodloužil na Kopsu, který bez přípravy dal pěknou poslední branku Sparty. Jediný úspěch zaznamenal domácí tým Kickers v 80. min. z bezprostřední blízkosti hlavou. Celé mužstvo bojovalo s nesmírnou chutí a bylo po celé utkání jasně lepší. Dařila se kombinace a ve druhém poločase i střelba. V brance s úspěchem zaskočil jinak obránce Pleticha. V obraně hráli bez chyb Hussey a Kuraitis. Ve středu pole dřel Vyhnal. V útoku se střelecky dařilo Kopsovi a John dělal zmatek v obraně Kickers svojí nevyzpytatelnou hrou. Manažér rezervy Sparty Láďa Kop měl k dispozici tyto hráče: Pleticha, Veselý, Kuraitis, Hussey, Macken, Vyhnal, Vymyslický, Callaham, Johns, Kopsa, Vlčanský, Bricksa a Graham.

Prvé mužstvo Sparty remizovalo s Kickers 0:0. Hrálo se na malém a nerovném hřišti, kde mladí hráči Sparty nemohli uplatnit svoji rychlost a hru křídel. Hráči Kickers velmi často faulovali, aby zastavili nebezpečné útoky Sparty a vysloužili si za nebezpečnou hru tři žluté karty. Sparta hrála čistě a předvedla pěknou kopanou. Vytvořila si i více šancí, ale při zakončení někdy scházela síla a klid. Hráčům Sparty chybělo trochu sportovního štěstí a mohli z tohoto posledního zápasu v jarní části vyjít též vítězně. V brance Sparty bravurně chytal Stasiewicz, když několikrát zabránil tomu nejhoršímu. Celá obrana Keller, Ďuriš, Sioras, Swearingen hrála skvěle. V záloze se dařilo Fajknsovi a nenápadnému Girardovi. V útoku byl nejnebezpečnější DiBernardo, často střílel, ale vždy scházel ten pověstný chloupek. Jinak je třeba poděkovat celému týmu Sparty za bojovný výkon a pohlednou hru. Manažér prvého celku Jarda Fajkus střídal tyto hráče: Stasiewicz, Keller, Ďuriš, Sioras, Swearingen, Cribari, Gerard, Fajkus, Hall, DiBernardo, Tsoukalas, Bricksi, Graham, Hassey a Callaham.

Jarní část skončila, jen rezerva ještě sehraje odložený zápas s Green White v neděli 20. června od 1. hod. odpoledne na Winnemac stadiónu. V příštím čísle vás obeznámíme s dosaženými úspěchy Sparty v jarní části soutěže. Junioři Sparty jedou do New Yorku, kde sehrají za účasti čtyř mužstev závěrečný turnaj Amerického poháru. Přejeme manažérovi Láďovi Gajdovi a jeho svěřencům mnoho úspěchů a hlavně co nejlepší umístění.

Končíme heslem: Ať vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná!

POK

Náš sportovní spravodaj PETR HORÁK hlásí:

TROFEJ PRO ZÁTOPKA

Mezinárodní cenu organizace UNESCO za fair-play ve sportu obdržel letos vedle amerického zápasníka Niederhoffera a desetibojaře Mathiase, Emil Zátopek. Cena se uděluje za mimořádný čin fair-play v průběhu roku anebo za dlouholetou úspěšnou sportovní činnost. Při převzetí této "Mezinárodní ceny Pierra de Coubertina" v Paříži, Zátopek řekl: "Jsem velmi šťasten, že jsem obdržel tuto významnou světovou trofej jako reprezentant první generace sportovců socialistického Československa."

Zprávu o ceně fair-play pro Emila Zátopka přijímáme se smíšenými pocity. Všichni jsme ho nadšeně povzbuzovali při závodech, drželi mu palce, když bojoval na závodní dráze. Na druhé straně nám nedělalo radost, že se Zátopek nechával tak ochotně využívat komunistickou propagandou. Proto jsme opět s nadšením přijali jeho vystupování v srpnových dnech sovětské okupace Československa roku 1968, kdy se v rozhovorech se sovětskými okupačními vojáky i za jiných akcí stavěl ostře proti okupaci Československé republiky. Víme však také, že Zátopek později zklamal. Sám přišel do redakce Rudého práva s horlivou sebekritikou a jeden z pronásledovaných a později vězněných zastánců demokracie v Československu zaznamenal tato Zátopkova slova z jejich rozhovoru: "Rozhodl jsem se jít s tím, kdo má v rukou moc. Život je krátký a člověk si ho musí pořádně prožít. Jestli bude za čas u moci někdo jiný, tak své prohlášení odvolám a podpořím zase nový režim. Pořád se mluví o humanitě a takových nesmyslech. Vztahy mezi lidmi jsou v podstatě zvířecí vztahy a chceli žít člověk v klidu, musí být jako ochočené zvíře a ne jako divoké." Později Emil Zátopek shodil u soudu s představiteli Pražského jara své kamarády a v dalším soudním přelíčení proti nim dokonce svědčil už jako nejhorlivější svědek obžaloby.

★

CENA NEDOMANSKÉMU

O ceně, udělené bývalému československému reprezentantu v ledním hokeji, Václavu Nedomanskému, který žije už dva roky v exilu, referujeme s radostí a bez smíšených pocitů. Nedomanský, hrající výborně za klub americko-kanadské profesionální ligy WHA, Toronto Torros, dostal trofej Paula Demeaua, která se uděluje nejslušnějšímu hokejistovi. V uplynulé sezóně byl Nedomanský v 81. mistrovských zápasech pouze šest minut na trestné lavici a to je vlastně kanadský rekord ve fair-play hře. Za pouhé dvě sezóny se Nedomanský navíc vypracoval mezi nejlepší hráče profesionální ligy. V minulé sezóně vstřelil 56 branek a při 42 gólech asistoval. Vytvořil tak nový střelecký rekord svého klubu. Nedomanský je v Kanadě všeobecně velmi oblíben a tisk ho nazývá "pravým gentlemanem".

★

STŘÍBRO BASKETBALISTKÁM

Udělaly nám radost čs. reprezentantky v basketbalu, které obsadily 2. místo na mistrovství Evropy ve Francii. Nedokázaly si poradit pouze se sovětskými hráčkami, za nimi skončily silné celky jako Bulharsko, domácí Francie, Jugoslávie a Polsko.

★

STONESŮV NOVÝ SVĚTOVÝ REKORD

Američan Dwight Stones překonal ve Philadelfii svůj vlastní světový rekord ve skoku vysokém o 1 cm výkonem 231 cm. Svůj bývalý rekord vytvořil Stones před třemi lety v Mnichově. O nový světový rekord na výšce 231 cm se Stones za ty tři roky pokoušel 64krát. Výborně si ve Philadelfii vedl také jeho soupeř, Američan Mike Windsor, který skočil 226 cm a lať ku na rekordní výšce pouze lehce shazoval. Výborného času dosáhl Američan Wheeler na 400 m překážek — 48,55 vteřin.

★

ČS. TENISTÉ V PAŘÍZI

Českoslovenští tenisté bojovali na mezinárodním mistrovství Francie v tenisu se střídavými úspěchy. Nečekaně výborný výkon podal opět ve světě neznámý Pavel Hutťka, který tvrdě vzdoroval vysoce favorizovanému Italu Panattovi, s nímž prohrál po pětisetové bitvě 6:2, 2:6, 2:6, 6:0 a 10:12. Znovu se ukazuje, kolik výborných tenistů by Československo mohlo mít, kdyby je režim nechal jezdit na výborně obeslané turnaje do světa podle jejich vlastních přání. Martina Navrátilová měla pravdu, když v souvislosti se zdůvodněním své emigrace m.j. uvedla, že je těžké dostat se až na světovou špičku, když můžete hrát jen tam, kam vám to náladový režim dovolí. Panatta v boji s daviscupovým čs. reprezentantem Jiřím Hřebcem, měl už práce mnohem méně a vyhrál nad ním 7:5, 6:3, 6:4. Jan Kodeš nejdříve porazil v Paříži Františka Pálu 6:3, 6:2, 6:1, pak však prohrál hladce s Mad'arem Tároczym 4:6, 2:6 a 1:3. Útěchou mu může být jen to, že Tároczy si uměl pořadit m.j. i s Američanem Ashem, jehož zdolal 5:7, 2:6, 6:4, 6:0 a 6:4. Z výsledků pařížského turnaje zaznamenáváme ještě vítězství opomíjené čs. hráčky Miloslavy Holubové nad kdysi slavnou Brazilkou Buenovou 6:4, a 6:1. Bývalý čs. reprezentant, Milan Holeček, žijící dnes na Floridě, prohrál v Paříži s Krulevitzem 3:6, 4:6, 6:4 a 3:6. Holeček už pomalu končí svou kariéru hráče a většinu času stráví na kurtech jako trenér. V některém z příštích čísel Hlasu národa o něm přineseme větší reportáž.

★

NASTASE PORAŽEN RUMUNSKÝMI PŘEDSTAVITELI

Rumunský tenisový reprezentant, Ilie Nastase, musel vystoupit z americké profesionální skupiny. Rumunští vládní

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

představitelé se totiž na Nastaseho rozzlobili zato, že dal přednost utkání s Ashem o titul profesionálního mistra světa na Havaji před reprezentací v rumunském daviscupovém týmu. Nastase se musel vrátit do Bukurešti. Po řízení, jemuž se tam musel podrobit, vystoupil z profesionální skupiny . . .

★

MÍSTO SVOBODY — VĚZENÍ

Ještě horší než v Rumunsku je to v Německé demokratické republice. Tam teď putoval na rok a půl do vězení plavecký přeborník, Matthias Pechmann, protože se pokusil odejít do zahraničí.

★

DOVOLÍ TO SOVĚTI?

Upřímně řečeno, jsme překvapeni, že Američané, Francouzi, Britové a Západní Němci dosud neustoupili ve své spravedlivé akci, namířené proti mexickému tenisovému svazu. Mexiko totiž už dvakrát odmítlo nastoupit na protest proti politice Jižní Afriky proti hráčům Jihoafrické republiky v Davis Cupu. A čtyři výše zmíněné země teď požadují vyloučení Mexika z příštího ročníku soutěže. S jejich postojem souhlasíme, protože politika se do sportu pořád zatahovat nemá, a rudé nebo narůžovělé režimy prosazují diskriminační opatření pouze proti zemím, jež jim jsou trnem v oku. (Co takhle nenastoupit jednou proti Sovětům za nějakou jejich skutečnou invazi? To se ovšem "nenosí".) Jsme pouze upřímně zvědaví, jak dlouho dokáží Američané, Francouzi, Britové a Němci ve výše uvedené akci vzdorovat a zda nakonec neustoupí nějakému sovětskému nátlaku.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorné snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

petr horák:

HISTORIE OLYMPIJSKÝCH HER

(VIII. část)

Tokijská olympiáda roku 1964 znamenala pro Japonsko mnoho — nejen po stránce sportovní a kulturní, ale také politické. Vždyť ještě před pouhými dvěma desetiletími stálo na straně Německa proti Spojencům. Japonsko bylo až roku 1936 pověřeno uspořádáním XII. olympijských her, o rok později však po okupaci Mandžuska zaútočilo na Čínu a vlna protestů z celého světa přiměla tehdy japonský olympijský výbor, aby se svého pořadatelského práva vzdal. O to víc si snad Japonsko vážilo své šance roku 1964. Účastníci her, kteří prožili předchozí olympiádu v Římě, dokonce tvrdili, že o ně bylo postaráno ještě lépe. Japonci se až úzkostlivě snažili, aby nikomu nic nechybělo a aby se u nich cítil každý dobře jako mezi nejlepšími přáteli. Těžko však říci, že to byla tato atmosféra, která vyprovokovala sportovce k vynikajícím výkonům. Když si vezmeme k ruce olympijské statistiky, zjistíme, že po druhé světové válce padá jedna takzvaná hranice snů za druhou. V lehké atletice se v Tokiu vyznamenali především američtí běžci, kteří vyhráli všechny běžecké soutěže na dráze s výjimkou půlky a patnáctistovky, jež se staly kořistí skvělého Novozélanďana, Petera Snella, a tří kilometrů překážek, které vyhrál Belgičan Gaston Roelants. Předem se očekávalo, že na nejkratší trati bude tentokrát kralovat sprintérský obr, Robert Hayes, naprosto se však nečekala vítězství amerických vytrvalců Schula a Millse, na 5 a 10 kilometrů. Olympijské vítězství 26letého důstojníka námořní pěchoty, Millse, na 10 kilometrů bylo přímo kuriozitou. Právě olympijský závod byl prvním, který kdy Mills v životě na tuto trať vyhrál. A před svým tokijským startem běžel 10 kilometrů pouze pětkrát . . . Maratón vyhrál opět Abebe Bikila z Etiopie, tentokrát však s podstatně větším náskokem, než v roce 1960 v Římě. V desetiboji získal olympijské prvenství Holdorf z Německé spolkové republiky, své třetí olympijské zlato vybojoval americký diskař Oerter a skok daleký se stal závodem přesně podle rčení — když se dva perou, třetí se směje. Američan Boston se tak dlouho potýkal s Ter-Ovanesjanem ze Sovětského svazu, až je nakonec oba překonal Angličan Davies. Svědkem jednoho velkého vítězství vůle se stalo Tokio při závodě trojskokanů. Polák Józef Szmidt se ještě v červnu podrobil těžké operaci kolena, v srpnu byl propuštěn z nemocnice a o něco později už stál na nejvyšším stupni olympijských vítězů nad favorizovanými sovětskými trojskokany. Z lehkých atletek vyhrála svou první olympijskou stovku černá Američanka Tyusová, Australanka Cuthbertová, držitelka tří zlatých olympijských medailí ze sprintů v Melbourne, si do Tokia přijela po osmi letech pro zlatou medaili v běhu na 400 metrů, a tehdy neuvěřitelných 190 centimetrů do výšky skočila dlouhá Rumunka Balasová. Z plavců bezkonkurenčně kraloval osmnáctiletý Američan Don Schollander, který v Tokiu vybojoval čtyři zlaté, a mezi plavkyněmi byla stále na vrcholu Australanka Fraserová. Japonci nenechali na domácí půdě nikoho dlouho na pochybách o tom, že jsou nejlepšími sportovními gymnasty na světě a své sovětské soupeře poraz-

petr horák:

AMERIČTÍ BASKETBALISTÉ PŘED MONTREALEM

Asi nejkrutější ranou pro americkou sportovní prestiž byla na olympijských hrách v Mnichově kontroverzní, jednobodová porážka amerických basketbalistů v rozhodujícím utkání se Sovětským svazem. Byla to první pohroma pro basketbalový tým Spojených států na olympijských hrách od roku 1936, kdy se stala košíková olympijským sportem. Několik měsíců po mnichovské olympiádě oznámil americký olympijský výbor, že novým poradcem amerického olympijského družstva bude trenér basketbalového týmu university v Severní Karolíně, Dean Smith. A vzápětí se začal také uskutečňovat plán výběru skutečně reprezentačního amerického družstva v košíkové, sestaveného z opravdu nejlepších amatérských hráčů. Nebylo to však lehké.

Nejlepší hráči amerických univerzitních mužstev totiž v minulosti často odmítali účast v celku Spojených států. Jako důvod uváděli různé školení a jiné závazky, a ve skutečnosti se obávali, aby nějaké případné vážnější zranění neohrozilo jejich budoucí profesionální kariéru. Výsledkem bylo, že Spojené státy byly často reprezentovány druhou nebo třetí garniturou, které se říkalo olympijský tým nebo "národní celek". Touto metodou se postupovalo až do olympijských her v Mnichově. Pouhé druhé místo však přesvědčilo představitele amerického olympijského výboru, že s touto praxí musí skoncovat.

Montreal proto bude v tomto ohledu začátkem nové éry. Každý si dělá starosti, aby tentokrát Spojené státy nepřišly o zlatou medaili. A v proudu jsou už přípravy, které mají zajistit prvotřídní sestavu i výkonnost amerického týmu. Dvanáctičlenný výbor hledal nejlepší hráče po celé zemi. Trenér Smith také opouští dosavadní strnulý a mechanický způsob vedení olympioniků a přizpůsobuje přípravu košíkářů přirozenějšímu pojetí amerického basketbalu, jež se vyznačuje nezvykle rychlým přechodem z obrany do útoku a usilovnou obranou či útokem takřkajíc ve všech čtyřech rozích. Pro Smithovu typicky americkou taktiku potřebuje družstvo vyjímečného tvůrce hry, a toto Smith jistě snadno nalezne přímo ve svém celku Univerzity v Severní Karolíně. Nepochybně jím bude Phil Ford, vynikající dribblér, který je schopen zorganizovat nebezpečně rychlé útoky.

Není sporu o tom, že ve Spojených státech je basketbal populární jako nikde jinde na světě. Jestliže Američané vyberou skutečně nejlepší hráče, pak je na olympijských hrách skutečně těžko někdo ohrozí.

petr horák:

ŠANCE AMERICKÝCH SPORTOVNÍCH GYMNASTŮ NA NADCHÁZEJÍCÍCH OLYMPIJSKÝCH HRÁCH V MONTREALU

Sportovní gymnastika je sportovní odvětví, vyžadující sílu i přesnost a v důsledku toho také tisíce hodin tréninku.

Od doby, co se stala sportovní gymnastika olympijským sportem, je trénink denní řeholí všech gymnastických olympijských nadějí. Teprve od mnichovské olympiády roku 1972, kdy obsadila americká děvčata nečekané 4. místo v soutěži družstev, však začala americká sportovní veřejnost brát účast svých reprezentantek na světových gymnastických podnicích s vážným zájmem. Přispěla k tomu i popularita sovětské gymnastky, Olgy Korbutové, ve Spojených státech. Rodiče dorůstajících dětí začaly ve velkém počtu zapisovat své syny a především dcery do gymnastických oddílů. Předpokládá se, že nyní je ve Spojených státech registrováno kolem půl milionu sportovních gymnastek. 25 z nich nedávno soutěžilo v Los Angeles o nominaci na montrealské olympijské hry. A několika závodnicím přitom ještě nebylo ani 14 let. Věk nejstarších, tedy veteránek, byl 20- až 21 let. Nikdy předtím nebyla olympijská kvalifikace amerických gymnastek tak vynikající kombinací mládí a talentu.

Výsledky byly velmi těsné a několika děvčatům unikla účast na montrealské olympiádě skutečně o chloupek. Ve zprávách jsme vás o kvalifikaci amerických gymnastek informovali již po jejím skončení, připomeňme proto dnes jen jména těch šesti šťastných, které budou v Montrealu reprezentovat barvy Spojených států. Jsou to Howardová, Caseyová, Chaceová, Willcoxová, Englertová a Wolfsbergerová, náhradnicí je Yocumová. Otázka ovšem nyní zní — jaké vyhlídky mají tato děvčata na olympiádě? Podle názoru trenéra družstva, Dalca Flansaase, mají tak vyrovnaný celek jako Spojené státy pouze gymnastky Sovětského svazu. Trenér Flansaas dobře ví o některých vynikajících jednotlivkyních v týmech Rumunska a Německé demokratické republiky, předpokládá však, že jeho svěřenky mohou Spojeným státům vybojovat první olympijské medaile ve sportovní gymnastice.

Družstvo mužů Spojených států si muselo zajistit účast na montrealské olympiádě vítězstvím v kvalifikačním utkání s Kanadou a Rumunskem. Trenér amerického celku, Karl Schwenzfeier, věří, že jeho tým bude důstojným soupeřem nejlepším družstvům světa, poněvadž podle jeho názoru se obraz mužské sportovní gymnastiky ve světě značně změnil. Spojené státy se musely po léta učit technice od Evropy. Nyní se však naopak zajímají o americké tréninkové metody dokonce i vedoucí sportovních gymnastů v Sovětském svazu. Je otázka, zda se už na letošní olympiádě podaří americkým gymnastům výrazněji zasáhnout do boje na předních místech. Příznivci sportovní gymnastiky ve světě by si však měli zapamatovat jména alespoň pěti gymnastů, kteří by mohli v Montrealu patřit k překvapením. Jsou to Wayne Young, Steve Hug, Kurt Thomas, Peter Kormann a Bart Conner.

P. Werenfried Van Straaten, O. Prem.

NÁŠ ÚHLAVNÍ NEPŘÍTEL

Dne 29. června 1972 prohlásil Svatý Otec: "Máme dojem, že trhlinou vnikl do Božího chrámu dým satanův". K tomu dodal 15. listopadu: "Jednou z největších potřeb Církve je odvrácení toho zla, které nazýváme ďáblem". K tomu vypočítal, co všechno ďábel natropil: "Pochybnosti, nejistotu, neklid, nespokojenost. . . . Pochybnosti pronikly do našeho vědomí a vnikly oknem, které má být otevřené jen světlu".

Nejdůležitějšími o k n y, jimiž proniká světlo Boží do Církve, je Písmo svaté, učitelský úřad Církve a teologie. Ale poslední z toho prohlašuje papež za věc pro Církev neblahou: "Kritika a pochybnosti povstaly z té vědy, která nám má zprostředkovat pravdy, které nás nemají vzdalovat od Boha, nýbrž podnítit, abychom Ho ještě víc hledali a důkladněji poznávali. . . Vědci se zabývají nejpalčivějšími otázkami a závěr jejich bádání? Nevíme, poznání je nemožné. . . . A tak se teologie místo nauky stává zdrojem zmatku."

V papežových přísných slovech je nemožné nevidět odsouzení těch kněžských seminářů, které se neprávem odvolávají na II. vatikánský sněm, aby nerušeně podlamovaly víru a ničily kněžské povolání. Ve slovech papežových cítíme zklamání: "Domníváme se, že koncil by měl zářit jako slunce nad dějinami Církve. Místo slunce máme mraky, bouři, temnotu, tápání, nevědomost. ?Vyzýváme k jednotě a stále víc a víc se od sebe oddělujeme. . . .Trháme propasti, místo abychom je zasypávali. . . . Vmísila se do toho nepřátelská moc. Její jméno je ďábel . . . Věříme v tuto mimopřirozenou bytost, která přišla na svět, aby vnesla zmatek a zničila ovoce koncilu."

Když 15. listopadu 1972 podrobně vysvětlil učení o zlém duchu, řekl sv. Otec m.j. "Narážíme na hřích, který je nejhlubší příčinou smrti, protože nás dělí od Boha, pramene života. Hřích poskytuje zlému duchu příležitost k účinnému zásahu do nás a do našeho světa. . . . . Neboť zlo není jen nedostatek, ale skutečná moc, živá duchovní bytost, zkažená a kazící, strašlivá skutečnost, tajemná a děsivá. . . . . Zlý duch stojí na začátku první závislosti lidstva. Je vrahem od samého počátku a otcem lži. Je to rafinovaný intrikán, který ničí smyslovou rovnováhu člověka. Je to zrádný a prohnaný čaroděj, který se umí vetřít do našich smyslů, fantazie, touhy, do samého myšlení, aby nás svedl na bludnou cestu. . . "

Někdy se mi předhazuje, že svádím komunismus a jisté zlořády v pokoncilní Církvi na vliv zlého ducha. K tomu slova papežova: "Vycítíme jeho nezdravé působení všude tam, kde se Bůh radikálně, ostře a absurdně popírá, kde se pokrytecky a mocně tvrdí lež proti jasné pravdě, kde se láska ničí chladným surovým sobectvím, kde se bojuje proti jménu Kristovu vědomou a vzpurnou nenávistí, kde se odkazuje duch evangelia do říše pohádek a popírá se, kde je posledním slovem pochybnost."

V tomto seznamu zločinů, které téměř bez výjimky odpovídají v naší společnosti skutečnosti, musí být satanova moc nesmírně silná. Ještě silnější je odpovědnost řady kněží a profesoru teologie, kteří jeho existenci plánovitě umlčují nebo popírají. Zvětšují tak jeho moc. Jejich falešnou teologickou kouřovou clonou zakrývají nejútočnějšího ze všech vrahů — neboť je to "řvoucí lev, který obchází a hledá, koho by pohltil" — očím jeho obětí.

Ochromují bdělost. Sabotují odboj proti největšímu protivníku Kristovu. Jsou spolupracovníky ďáblovými. Jsou to hrobaři Církve.

Těchto slepých nebo zločinných zrádců je mnohem víc, než tušíme. Jedním z nich je rektor jednoho řádu. Dovolí mi hovořit o našem díle pod třemi podmínkami: Že nebudu kázat sám, nýbrž někdo jiný. 2. Že text nejdříve zkontroluje on. 3. Že v textu nesmí být zmínka o zlém duchu. — Divíte se pak tomu, že moje Echo lásky (Echo der Liebe, čtvrtletník P. Werenfrieda, věnovaný zemím za železnou oponou) nazval Echem nenávisti?

Ve svých důsledcích je však závažná skutečnost, že kněz, který by měl pomáhat v mé duchovní korespondenci jako sekretář, nebyl vedoucím řádu, který se zmítá v krizi, uvolněn, protože podle názoru vedoucího nemá tento kněz zdravé názory. Pročetl jsem všechny jeho spisy a nenašel jsem žádný blud. Odborník—teolog, došel ke stejnému závěru. Ve skutečnosti se snaží jeho vedoucí tohoto kněze všemi prostředky ubít, zničit — neboť svým životem a věrností Církvi je pro mnohé (řádové spolubratry p. red.) pohoršením a výčitkou. Jeho spolubratři ho považují za hloupého, protože napsal v otevřeném dopise čtenáři, že existuje peklo s ďábly a zavržením a protože radil čtrnáctiletému chlapci, aby proti pokušení ke hříchu bojoval modlitbou, jako to dělali svatí. Papež měl jisté důvody, proč hovořil o zlém duchu k modernismem přiotrávené Církvi.

* * *

(Kněz, o kterém P. Werenfried mluví, je P. Wild, jesuita. Podotýkáme, že česká a slovenská jesuitská provincie doma a za hranicemi dosud modernismem — pokud víme —poničena není a doufejme, že ani nebude. Jedná se zejména o jesuity v německy mluvících oblastech, orientované modernisticky, levičácky, u nichž odpady kněží jsou velmi časté, protože se tam prakticky živá, silná víra uduší pochybnostmi a nevěrou. Jesuitský řád byl vždy řádem silným, není divu, že pozornost jak komunistů, tak zlého ducha, se upoutala na tuto bývalou baštu Církve a snaží se ji uvolněním kázně, zničením pevné víry a vpašováním komunistických dobře vyškolených agentů zničit. Kněze typu P. Wilda nemůže taková společnost potřebovat — snad by "svedl" některého z mladých jesuitů ke ctnosti.)

* * *

Jak se můžeme zlému duchu bránit? Papež praví: "Všechno, co nás chrání před hříchem, chrání nás také před neviditelným nepřítelem. Milost je a zůstane rozhodující obranou. Svoboda od hříchu se projevuje zároveň jako síla".

Ale sami musíme pomáhat a namáhat se také: "Křesťan musí být bdělý a statečný, musí občas pěstovat i sebezápor a tak odvrátit útoky zlého ducha. Sám Ježíš nám doporučil tento lék—modlitbu a půst."

Nemůžeme prostě odstranit půst a nahradit jej sociálními činy lásky k bližnímu. Je třeba toho i onoho. Aniž bychom se chtěli vyhnout povinnosti lásky k bližnímu — vždyť' naše dílo, Ostpriesterhilfe a Kirche in Not — trvá už 29 let! — chceme plnit své povinnosti zvlášť důkladně, abychom modlitbou a postem vyhnali zlého ducha, který se dnes tak nestoudně prohání světem. Chceme se s novou odvahou varovat hříchů. A s neotřesitelnou věrností chceme stát po boku našeho opuštěného papeže, který nás posiluje ve víře, že musíme zlomit moc satanovu za Železnou oponou, v úpadkovém svobodném světě, v Církvi v bídě a nesnázích a ve svém vlastním neklidném srdci. Jen tak odvrátíme neštěstí, které hrozí lidstvu.

Poznámka redakce: Víte čtenáři, kdo je Otec Werenfried Van Straaten? Jestli jste dosud o něm neslyšeli, honem to dožeňte! — a přečtěte si aspoň tohle: Je to belgický premonstrát — (řád založený sv. Norbertem; v Praze na Strahově máme jeho hrob.) — Původem je Holanďan. Po 2. světové válce založil charitativní dílo: "Oostpriesterhulp", "Pomoc kněžím a trpícím z východu." Obrátil se nejdříve na majetné, a když u nich z počátku neuspěl, chodil po zabijačkách a žebral o sádlo a o špek. A tak mu brzy celá západní Evropa začala říkat "Špekpáter." Pak vyžebral peníze na dvě pojízdné kaple a navštěvoval v nich tábory německých a jinonárodních uprchlíků. Založil též lajický řád studentů, učňů a řemeslníků, kteří o prázdninách začali stavět rodinné domky potřebným rodinám; pak kostely, nakonec jeden kapucínský klášteřík na hranicích Vých. Německa. Jednou koupil sto Wolkswagenů potřebným kněžím a mrzákům, a ředitel firmy Volkswagen mu dal 100 dalších zdarma. Pak vybudoval za pomoci už celé západní Evropy v bavorském Königsteinu kněžský seminář pro studenty bohosloví ze všech zemí za Železnou oponou, navštívil Ameriku, v St. Louis si zařídil ústřední sbírání milodarů na své rozvětvené charitativní dílo, a nyní již pracuje na všech pěti světadílech.

A od tohoto "Špekpátera", který má hlas jako zvon, je tedy tento závažný článek, který jste, jak pevně doufám, celý dočetli. Nyní je třeba se nad jeho obsahem zamyslit — a vyvodit z něho praktické důsledky: začnout se opravdově modlit, přestat se bát svého egoismu, vylézt ze své ulity a přiložit ruku k dobrému dílu pro nás, pro naše děti a naše drahé doma: na př.: Přijít pomoci pracovat do našeho chicagského "Velehradu", a nebo když nemůžete, tedy aspoň něco obětovat na naše noviny — "Hlas národa", a "Pravda Páně — Vás osvobodí" — od Vašeho vlastního nepřítele pravého vnitřního štěstí, jímž vždycky byl, je a zůstane ďábel, duch zla, převlečený do egoistické sebelásky.

Váš. Fr. Vojtěch.

ČECHOSLOVÁCI SE ZASE JEDNOU SEŠLI

V pěkném přírodním prostředí "Forest preserve National Grove No. 2." na Des Plaines a 29. ulici v North Riverside se se v neděli 23. května opět sešli Čechoslováci na "Prvním jarním pikniku" bývalých politických vězňů komunistického Československa. Za slunného, ale poměrně chladného počasí přišli si přátelsky pobesedovat a poslechnout hudbu Češi, Moravané, Slováci i Podkarpatorusíni v nebývalém počtu. Mezi účastníky jsme viděli členy Československé národní rady americké, Sdružení exulantů Domova, Svazu katolíků, Sokola i Orla, Svazu československých důstojníků v zahraničí, Těveckého sdružení Lyra, Sparty, starokrajany a mnoho nových exulantů, přijetých po roce 1968. Někteří se také práce aktivně zúčastnili.

Tombola byla přebohatá s hodnotnými cenami. Například prošívaná deka, fotoaparát, láhve likérů i dobrých letitých vín, příbory a desetiliberní salámy. O úspěšný rozprodej listků do tomboly se postaraly agilní dámy paní Bučková, Uhrová a Zelinská.

K hojné návštěvě a zdaru přispěla také propagace v Denním Hlasateli, Hlasu národa a československém rozhlasu manželů Žáčkových.

Děkujeme všem těm, kteří svou přítomností na pikniku, dary do tomboly a kuchyně a těm, kteří svou prací přispěli ke zdaru československého společenského podniku a k jeho finančnímu úspěchu. Čistý výtěžek bude, jako vždy, věnován na sociální účely bývalých politických vězňů komunistického Československa. S politováním musíme konstatovat, že pro protikomunistický postoj naší organisace odmítly do naší tomboly přispět tyto firmy: Bašta-Musil Travel Agency a Western National Bank of Cicero. Ke zdaru našeho pikniku naopak přispěli: Balkan Music, "Barn" restaurant v Barrington, Biman Contractor, Central Federal Savings, First National Bank of Cicero, Heger Travel Agency, Holeček Pharmacy, Iska—Barvy, Lincoln Federal Savings, manželé Kalkusovi, Koubovo uzenářství, Marina Beauty Salon, Mid America Savings, Minaříkovo pekařství, Old Prague Restaurant, H. Ondrušová a syn, Pancner—Importér, Prague Sausage and delikatesen, Riverside Restaurant, manželé Rybovi, manželé Šourkovi, Twin City realty a další neznámí dárci jak do tomboly, tak i do kuchyně.

Několik šťastných výherců si nevyzvedlo ceny. Mohou tak učinit dodatečně zavoláním na číslo 484-7470. Vyhrávající čísla jsou: 21, 49, 60, 84, 139, 170, 331, 336 a 379.

Ještě jednou dík Vám všem, kteří jste pomohli, ještě jednou dík Vám všem, kteří jste přišli a na shledanou na příštím "Prvním jarním pikniku".

Pořádající výbor

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Z řeholníků se mu nejvíce zamlouvali františkáni. Do jejich chierského konventu chodíval rád a často; jejich prostý a chudobný život, jejich zbožnost a oddanost se mu líbily a on se františkánům již dávno líbil. Než se rozhodne, uminil si, že se poradí napřed se zpovědníkem; ale pochodil špatně. Zpovědník odmítl jeho prosbu, že do takových věcí se míchat prý nebude a že nechce uvalovat na sebe odpovědnosti. Pomáhat duši k životu křesťanskému, ano, ale udávat někomu životní směr a cestu životního povolání, na to prý se nedá. Pojímal tedy kněz jinak velmi ctihodný, prazvláštním způsobem úkol zpovědnický.

Byv odmítnut od zpovědníka, zašel Bosko do Castelnuova k svému panu faráři. Zdá se, že se svým plánem, státi se řeholníkem, na faře také nepochodil. Po několika dnech zastavil pan farář Don Dassano matku Marketu a radil jí, aby Jeníkovi klášterní plán vymluvila. "Hleďte, matko," pravil, "nejste už přeci stará, že několik let budete se silou hotova a kdo vás bude podporovat, leč Jeník, kdyby se stal kaplanem nebo farářem. Vymluvte mu jeho plán ve svém vlastním zájmu. Jeník je nadaný, cíle svého dosáhne a bude vám k velké cti." — Marketa pana faráře vyposlouchala, poděkovala mu uctivě za dobře míněnou radu, ale myslila si své.

Brzo potě šla za Jeníkem do Chieri.

"Byl u nás pan farář," pravila Jeníkovi "a vyprávěl, že chceš být františkánem."

"Ano, maminko, a doufám, že mi nebudete překážet."

"Chraň Pán Bůh, synku! O jedno tě však žádám, přemýšlej o svém povolání. Potom si dělej, jak chceš. Nejdůležitější jest, spasit svou duši. Pan farář si přeje, abych ti klášterní myšlenky rozmluvila ve svém vlastním zájmu, k vůli svému stáří. To však tu pranic nerozhoduje. Nemysli v nejmenším na moji budoucnost. Od tebe nic nechci a nic od tebe neočekávám. Pamatuj si: Chudobná jsem se narodila, v chudobě jsem žila a chudobná chci umřít. A ujišťuji tě, kdyby ses náhodou rozhodl pro stav kněze světského a zbohatl, nevkročila bych do tvého domu. To nikdy nezapomeň."

Jsou matky, napsal René Bazin, které mají kněžskou duši. Marketa byla jednou z nich. Sedmdesátiletý kmet Don Bosko vzpomínal si ještě živě na právě uvedená slova matčina a před svými zraky neustále viděl svou matku, venkovskou ženu, chudobnou, ale velkého srdce, jak svým pohledem, posunkem a silou hlasu zdůrazňuje své rozhodné napomenutí, svůj rozkaz.

Bosko požádal o přijetí k františkánům a po velikonocích šel do františkánského provincialátu turínského k předepsanému výslechu. Byl přijat všemi hlasy a měl nastoupit brzo do konventu chierského, zvaného "Convento della Pace — konvent pokoje". Prozřetelnost Boží zařídila však věci jinak. Bosko šel domů, vyžádal si požehnání matčina, a šel i do Castelnuova, rozloučit se s panem farářem a poprosit jej o vysvědčení mravní zachovalosti. Náhodou se sešel s castelnuovským kovářem Evansiem Savlem, který sotva tušil, že svou radou dá úplně jiný směr životu Boskovu.

"Kam jdeš, Jeníku?" tázal se kovář.

"Ale na faru, jdu si pro vysvědčení zachovalosti, půjdu k františkánům."

"Dej pokoj, proč za františkána?"

"Nemám peněz na další studia. Maminka je chudobná. V klášteře, doufám, dostuduji snadněji."

"Poslouchej, obědvals již?"

"Ne."

"Pojď tedy k nám, najíš se a odpoledne promluvím s panem farářem, možná, že ti pomůže dostudovat."

Bosko přijal kovářovo pozvání na oběd. Při obědě pravil kovář: "Obávám se, že jednáš překotně. Kdybych byl na tvém místě, poradil bych se napřed s Donem Cafassem. Není sice starý, ale je svatý."

Don Cafasso, o němž brzo uslyšíme více, byl Boskův krajan, o čtyři léta starší. Již v kněžském semináři zanechal po sobě pověst svatosti a byl velmi hledaným rádcem duší rozervaných a trápených. Žil v Turině v ústavě sv. Františka pro vyšší vzdělání kněžské, doplňoval tam své bohoslovecké vědomosti a uchvacoval svou horlivostí jako katecheta v nemocnici, v polepšovně a v žaláři.

Bosko uposlechl rady kovářovy a zašel co nejdříve do Turína k Donu Cafassovi. Mladičký, třiadvacetiletý kněz Cafasso se na okamžik zamyslil. Byl to pro Boska okamžik opravdu veliký. Ze rtů mladičkého kněze má uslyšeti rozhodnutí o své budoucnosti, o veliké budoucnosti!

Don Cafasso, snad Bohem osvícen, a jako by viděl veškeru budoucnost Boskovu již napřed, pravil mu klidně: "Pokračujte klidně ve svých studiích a vstupte do kněžského semináře. Odevzdejte se do Boží Prozřetelnosti a řiďte se jejími pokyny."

Bosko poslechl a požádal o přijetí do kněžského semináře v Chieri. Podle italského zvyku slavívají nastupující bohoslovci obláčku do duchovního roucha. Marketa nebyla s to, aby Jeníkovi koupila bohoslovecký úbor. Dobří sousedé pomohli. Jeden mu dal ušít kleriku, jiný plášť, dostal i biret, klobouk a střevíce. Dne 25. října 1835 slavil Bosko ve farním kostele castelnuovském obláčku u přítomnosti četných bývalých kamarádů z celé farnosti. Svlékl světský šat a pan farář jej oblékl do posvěcené kleriky. Za pět dní potom se rozloučil s domovem a odebral se do kněžského semináře v Chieri.

Večer před odjezdem bylo u Bosků rušno. Příbuzní a přátelé se přicházeli loučit s Jeníkem a přáti mu všeho zdaru. Když lidé odešli, přisedla maminka k Jeníkovi. Mateřské srdce diktovalo jí slova: "Jeníčku, oblékl jsi kleriku a jistě tušíš blahou radost, jakou z tvé obláčky mám. Ale pamatuj si, nikoliv klerika, nýbrž praktický ctnostný život bude ctí tvého duchovního stavu. Kdybys, nedej Pán Bůh, pochyboval o svém povolání, nezneuctí, prosím tě, tento šat. Svlékni jej okamžitě, budeš mi milejší jako chudobný venkovan, než jako kněz, nedbalý svých povinností. Když jsi se narodil, zasvětila jsem tě Panně Marii, když jsi odcházel na studie, odporučovala jsem ti především úctu a oddanost k Panně Marii, nyní tě prosím, odevzdej se jí úplně. Miluj ty, kteří ji milují, a staneš-li se knězem, rozšiřuj neustále oddanou úctu k této milostivé Matičce..."

Slova uvázla mamince v hrdle; byla dojata a Jan plakal. "Maminko," odpověděl po dlouhé chvíli ticha, "děkuji vám před odchodem na novou životní dráhu za všechno, co jste pro mne učinila. Vaše rady, vštípené do mé duše, budou pokladem, z něhož denně budu čerpat."

Druhého dne večer překročil bohoslovec Bosko práh kněžského semináře chierského k šestiletému pobytu. Dva roky studoval filosofii. — První roky vydržoval Boska v semináři vzácný kněz turínský Don Guala, ředitel ústavu pro vyšší vzdělání kněžské. — V dalších letech dostával Bosko cenu 60 lir, dávanou vždy nejpilnějšímu a nejhodnotnějšímu bohoslovci, k tomu dostal v druhém roce filosofie stipendium pro pilné a chudobné bohoslovce. V druhém roce bohoslovného studia byl jmenován sakristiánem, což mu neslo ročně 60 lir. Co každý rok scházelo, doplňoval Boskův krajan a přítel Don Cafasso. Tito dva vroucně se milující světcové, rodáci téže farnosti, sv. Jan Bosco a bl. Josef Cafasso působili spolu potom čtvrt století v Turíně, upoutávajíce svou apoštolskou činností všeobecnou pozornost. Lidé říkávali, že Don Bosko je pokračovatelem Dona Cafassa, jako byl Eliseus pokračovatelem v díle svého učitele Eliáše. Jejich povahy a způsob apoštolské práce se od sebe však na hony lišily. Cafasso se řídil zásadou: Nemožno-li dobrou věc vykonati dobře, velmi dobře, třeba vyčkati. Don Bosko tvrdil opak: Lepší je nepřítelem dobrého. Je třeba vykonati trochu dobra, kolik možno, a jak možno.

Když Bosko nastoupil do semináře, vzpomínalo se ještě živě a uctivě na nedávného bohoslovce Cafassa. "Půvabný duch jeho ctnosti," píše Bosko, "vanul posud seminářem. Láska k spolužákům, poslušnost k představeným, trpělivá snášenlivost, opatrnost, aby nikoho neurazil, blahovůle, s jakou se snižoval k jiným, rádě jim a prokazuje různé laskavosti, jeho lhostejnost k pokrmům, předkládaným v jídelně, spokojenost s každým počasím, ochota, s jakou chodíval učit děti katechismu, vzorné chování ve všem a všude, pile ve studiu a ve zbožných cvičeních, byly dary Boží, které zdobily život bohoslovce Cafassa. Pozorujíce ctnosti Cafassovy, říkali spolužáci a přátelé, že Cafasso není snad ani raněn hříchem dědičným."

Ctnostný život Cafassův byl ještě záslužnější, protože v semináři chierském nedostávalo se mu nijak zvláštní podpory. Morová rána jansenistická, proti níž bylo oběma světcům, Boskovi i Cafassovi, bojovat po celý jejich život, pronikla i zdi semináře chierského a naplnila jej svou ponurou přísností. Každých čtrnáct dní byla povinná zpověď, ale svaté přijímání bylo dovoleno jen o nedělích a svátcích zasvěcených, nikdy jindy. Kdo miloval Velehnou Svátost a viděl v ní duchovní chléb vezdejší, lék proti pokušením a vášním, musil v době snídaní vběhnout do kostela, sousedícího se seminářem, vyprosit si sv. přijímání a rychle zase pospíchat do semináře, aby byl včas ve škole. Snídaní se zbožní horlivci musili ovšem zříci. Zbožní bohoslovci jednali sice proti stanovám, ale představení nenamítali nic proti tomu. Mezi horlivci zřídka scházel Bosko; považoval svaté přijímání za nejúčinnější posilu svatého povolání.

Velmi často naříkal Bosko na jakousi propast mezi seminárními představenými a bohoslovci. Nechápal, jak představení srovnají své jednání s potřebami duší, pociťoval sám na sobě duchovní osamělost a viděl, jak odloučenost představených ubíjí vznětlivou, těkavou a nezkušenou mládež, vysazujíc ji bez podpory útokům světa, zlého ducha a vášní. "Miloval jsem své představené," píše Bosko v Pamětech, "oni mi lásku spláceli, ale zarmucovalo mě, že nebyli seminaristům přístupni. V semináři vládl superior a několik ředitelů. Dvakrát za rok jsme se u nich ukázali, na počátku školního roku a pak až v červenci, odjíždějíce na prázdniny. Jindy se nikdo nedostal do jejich pokoje, vyjma, když byl volán k nějaké výplatě. Ředitelé po řadě dohlíželi na pořádek v jídelně nebo na procházkách. Když uplynul týden jejich služby, už jich nikdo neviděl.

Pokračování

SLOVA ÚTĚCHY SV. OTCE K OBYVATELŮM SEVEROITALSKÉ OBLASTI, POSTIŽENÉ ZEMĚTŘESENÍM

Řím, 9. května — "Valí se na nás otřesné zprávy o zemětřesení ve Friuli, jakoby všechno bylo v troskách. Cítíme se spojeni se všemi postiženými, trpícími a strádajícími. Tato tragická událost nám nedá zapomenout na obdobné tragédie, které vzbuzují náš soucit a naši pomoc jako Libanon, Guatemala, Daleký Východ, Habeš a tolik jiných míst na zemi, kde převládá utrpení. Naše srdce je citlivé jako seizmograf, který zaznamenává všechny výkyvy lidského utrpení.

Avšak naše Friuli je nyní velmi blízká a proto s ní tak hluboce cítíme; je naším bližním, který: pláče. A tak dáme průchod společným slzám. Začínáme tak odhalovat jakési dobro i to nikterak malé, v tom zlu, které nás zasáhlo. Prvním dobrem je solidarita. Bolest zasáhla všechny a v našem běžném nezájmu a v našich egoistických půtkách nám dává zakoušet dosud nepoznanou lásku. Cítíme, že jsme všichni bratři, stáváme se víc křesťany, chápeme druhé, a své nezištné a obětavé lásce dáváme konkrétní podobu. A pak učíme se přemáhat zlé dobrým; totiž pod tlakem katastrofy v nás vyvěrá kladná síla dobra. Apoštol Pavel říkal: "když jsem slab, právě tehdy jsem silný". Jsou to slova hodná toho dobrého a silného lidu, který náhle postihlo to vražedné a pustošící opakované zemětřesení. Pavlova slova jsou hodna také našeho lidu, naší křesťanské kultury, a zvláště naší mládeže, která dobře zná udivující účinnost oběti a přísnou krásu protrpěné bolesti. Ach! Nechceme už déle mluvit tváří v tvář smutku a troskám tak tragických rozměrů, takže se zdá, že překonávají jakékoliv hranice a odmítají jakoukoliv útěchu. Chceme pochopit — a v uctivém mlčení přijmout nevýslovný výkřik této úděsné hořké bolesti. Avšak pro silná srdce a pro dobré duše nechceme zamlčet jedno slovo: Nezoufejte! To není žádný slepý osud. Naše neschopnost vysvětlit to podle naší krátkozraké logiky nijak neoslabuje naši pevnou důvěru v tajemnou Boží dobrotu, vždy o nás otcovsky pečující. Ta rozřeší v náš prospěch i to nejtěžší a naprosto nepochopitelné neštěstí. P. Maria kéž vloží na naše rty — po způsobu svého FIAT — trpělivost a naději a také velikonoční alleluja — Chvalte Pána!

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

Propagation and transmission of the national heritage also took place through the founding of literary or reading circles. Father Rynda of Saint Paul, for example, organized a "Čtenářská beseda" (Reading club) which numbered sixty members, had its own quarters in the parish building, and circulated more than five hundred books. In Chicago, New York, Cleveland, and parts of Texas reading circles were in a similar manner integral units of parish cultural existence.

In the ability to read and write, the Czech immigrant ranked third or fourth highest among all alien-American people. The reading circles which so avidly engaged him, however, were not of the present day type of great books clubs. Rather than discussing they worked, often helping to provide funds for the struggling parishes. The most famous of all the circles, though in a more national than local direction, was the one at Saint Louis started by Father Joseph Hessoun before 1870. Its library secured by solicitation in various cities in Bohemia, was the largest in the country. Its true importance, however, grew out of its vision and enterprise. Organized as a publishing house, it produced the first successful Czech Catholic periodical in the country — the "Hlas". The latter throughout the last quarter of the nineteenth century served as the recorded of Czech-American events and as the official journal of fraternal societies, parishes and missions. As a semi-weekly it performed great service in areas where Bohemians were first settling and where they were seeking patterns for a parish establishment. Up to the appearance of the Bohemian Benedictine publications in the 1890's the "Hlas" was the most important public spokesman of the Czech Catholic element in the United States.

One of the more impregnable bastions in the process of the preservation of old world values was the existence of Catholic fraternal organizations. The latter functioned in several different ways. As life insurance companies they safeguarded from utter poverty those recently arrived bereaved families whose provider died. They extended their support to members whom sickness incapacitated for work or who were jobless. They assumed care for orphans and aged. They built parishes and represented the sometime inarticulate Czech group in public and civic life.

The fraternal organizations sprang up originally as local societies, often at the behest of a pastor who sought cooperative assistance for his parish. Less often they were initiated by a missionary whose purpose was that they create a nucleus around which a parish might be founded. In either case they were invaluable assets in Czech-American Catholic life. Without them the latter would have been difficult, if not impossible.

In 1876 Saint John's parish of Saint Louis took an initial step to amalgamate the various and sundry fraternal clubs or lodges existing in the Bohemian parishes of the United States into one large organization. The purpose of this act was contained in a proclamation which in part read as follows: "We the Bohemian Catholics of America . . . scattered and separated by great distances in this, our new, country . . . find it difficult to maintain our religious and national life. We neither manifest our strength nor utilize spiritually and materially, as we should, that advantage which naturally flows from a union of Catholic forces. The factors responsible for this failure are the dissipation of our power and the lack of a united purpose in our religious and social activities. To attain more satisfying results, to insure a firm foundation for the future, and to play an honorable role in this country of freedom as sons of a cultured and Christian nation, we must bring our ranks together. Only then will we reach the goal which our present lack of coordination prevents us from attaining. We know that a good deal can be gained by a central organization of all our Czech Catholic societies. Though separated by great distances, the members of such a body would, nevertheless, constitute a unit capable of consolidating its resources for the promotion of our welfare."

The summons issued on September 17, 1876 produced a favorable response from ten independent parish societies. The latter, in truth, represented the Catholics of the more thickly Czech populated regions of the United States. They were the societies of Chicago, Milwaukee, Allegheny (Pittsburgh), Detroit, LaCrosse, Wisconsin, Winona, Minnesota, Saint Paul, Cleveland, and Watertown, Wisconsin. The amalgamation of the ten into what still today remains the "Catholic Central Union" was effected in the autumn of 1877.

The pattern set by the "Union" was avidly followed in the 1880's and 1890's -- the decades when Czechs came to America in great numbers. In 1879 a women's fraternal in the "Bohemian Roman Catholic Central Union of Women of America" was founded. In 1938 after its amalgamation with the "Bohemian Roman Catholic Union of Women" in Cleveland, Ohio and the "Bohemian Slavonic Roman Catholic Benevolent Union of Men," in Cleveland, Ohio, the name was changed to the "Czech Catholic Union." The men of Texas established the "Bohemian Catholic Union of the State of Texas" in 1889. The "Catholic Workman" and the "Wisconsin Bohemian Roman Catholic Union" followed in 1891. The women of the Lone Star state began the "Union of Women of the State of Texas" in 1898; in 1898 the men's "Western Bohemian Catholic Union" sprang up at Omaha, and in 1899 appeared the "Bohemian Catholic Union of Cleveland."

The "Catholic Central Union", being the first of the fraternal groups, was on several occasions more than a model. It also became a parent, though through a process of secession, of the men's Texas "Union", which it endowed with two lodges, when the latter was born at Bluff, Texas, in 1889. Out of large sectors of the "Catholic Central Union's" membership were also reared the Wisconsin and the Omaha "Unions" in 1891 and 1898 respectively.

Their manner of origin notwithstanding, all Czech Catholic fraternal organizations became keepers of the Faith of the fathers and of the Czech cultural heritage. What Monsignor Thomas Bobal said of the "Catholic Central Union" equally applied to others. He wrote: "The Bohemians of America could never have boasted of as many parishes as they now possess were it not for the helping hand of the members of the First Central Union. Their presence at the blessings of corner stones and churches has always been felt . . . They love not only their Faith but also their native country as well . . . Their fraternal banners have been blessed in our churches regularly . . . The statues and the stained glass windows decorating our temples speak of the generosity of this or that lodge or of its members. Truly were it not for the assistance of the brothers of the Union, Czech America could never boast of the number of parishes it has . . . The members of the Union have also aided in the building of our parish schools . . . and filled them with their children . . . Finally it is not out of place to say that many a member of the Union has become a zealous benefactor of Saint Procopius College at Lisle, Illinois."

Fraternalism like the Catholic parish school possessed that rare function and was, indeed, charged with the weighty responsibility of bringing into a common ideological mould and sympathetic understanding two individually orientated generations. In short, it bridged the gulf which almost invariably existed in the values, ideals and way of life between father and son and daughter and mother. Not too long after they were established the unions instituted junior divisions for the youth of their members. These junior divisions were training centers for future adult members and followed or imitated the senior lodges in matters of business, rules, and discipline, and acted as seedbeds for a manner of culture closely akin to that of their elders.

Another feature, though restricted to men's unions, was the organization of lodges known as the "Cadets" and "Knights". The latter appealed especially to those younger members of fraternal unions who had a bent towards display and who enjoyed military drills and formations, parades, band music, festive uniforms, and marches. The "Cadets" and the "Knights" rose to the occasion and graced all the more important events in the community. They marched the streets when a church was being consecrated or a rectory or school blessed. They accompanied church dignitaries, visiting the parish for a performance of this or that rite, and they became an honor guard to the newly ordained priest on his way to recite his first Mass.

Much was done in the direction of preserving the more suitable facets of the ancestral way of life for youth by the organization of various recreational facilities in which the second generation might be interested.

(Continued in next issue)

A FOND FAREWELL TO FATHER VACLAV MICHALICKA, OSB

On Thursday, June 10, 1976, Father Vaclav Michalicka, OSB was pleasantly surprised upon entering the St. Procopius Church rectory dining room to find the Fathers, Brothers and a few parishioners waiting for him for a farewell dinner. Father Charles Kolek, OSB pastor and Father Terence Fitzmaurice, OSB planned the dinner and took great precautions for it to be a complete surprise, which it was.

A delicious dinner was served by the rectory cook and assistant. After dinner Father Vaclav was called upon to cut the cake and each one present enjoyed a generous cut.

After all had their fill of Roast Duck and the works, Father Charles gave an inspiring and heartwarming talk about the merits of Fr. Vaclav. Fr. Vaclav one of the many Editors of the Narod-Supplement-Katolik served the most years at the press. Father's tireless efforts to try to keep the Benedictine Press going these many years have finally come to an end on Dec. 20, 1975 when it was decided by the St. Procopius Community to stop the publishing of the Narod-Supplement - Katolik. Father Vaclav was very sad about this, but not being in the best of health, at the age of 82, Father Abbot Thomas Havlik, OSB of St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois felt it was time for Fr. Vaclav to take the rest he so richly deserves for the many years of hard work and worries. Attending the farewell dinner, were Fathers Charles Kolek, OSB., Terrence Fitzmaurice, OSB., Vojtech Vit, OSB., Brother Peter Pavlinac, OSB., Brother Method, OSB., Brother Raphael Kozel, OSB., Mrs. Mae Budilovsky, parish secretary, Mrs. Betty Kanka, Mrs. Mae Struhart and daughters Rose and Mildred, and Al and Sylvia Kucera.

Everyone present had a little something to say and wished Father Vaclav many more years of good health and happiness.

On Friday morning, June 11, 1976 Father Vaclav left the press for the last time. Father Charles Kolek, OSB, drove Father to the O'Hare airport where he boarded the plane for his hometown Union, Oklahoma, where he was met by his entire family. Father called Sylvia Kucera that same evening to tell her that the first thing he was told upon his arrival was that the pastor of the home parish suffered a heart attack and that Father was to

(Continued on Page 16)

Dr. Francis Hradil, J.U.D.

The Blessed JOHN NEPOMUK NEUMANN

(1811—1860)

(Conclusion from last issue)

THE CHOSEN VESSEL FOR THE MISSION WAS FINALLY READY

The second great Redemptorist of the Order, St. Alphonsus, the Moravian Clement Dvorak (Hofbauer) in Vienna radiated the financial supports for the missionaries in Europe and in America at the end of the 18th century, through the establishment of Vienna's and Munich's Financial Trustees Funds. That helped John Nepomuk Neumann to come to America. His heart beat humbly being ordained as a priest by the Bishop of New York, John Dubois, on June 25, 1836 in St. Patrick's Cathedral. He was assigned to serve the German immigrants in the USA.

□

CHARITY OF RESPECT FOR INDIVIDUALITY

His humility was Truth as the key for freedom and for peace. He listened without impatience to each person's opinion. He loved truth, and he shared it with others. He opened his hands and went to the poor immigrants, not only for the Germans and Czechs (these were rare in 1836) but also for the Irish, Italian, Spanish, French, British and also for the Indians. The language he knew at this time were German, Czech, French, Spanish, Italian; he learned quickly the Irish and Indian languages.

As a missionary being supported by funds of King Ludwig I. of Bavaria, and by funds in Vienna, he was appointed to missionary posts mostly for the German Americans. Their feelings for their national superiority in thoughts and cleverness gnawed the health of Father John Nepomuk Neumann. He was neither tired nor confused, landing at New York or on horse to the Canadian borders, or to New Jersey's deserts, to the New England territories, Virginia, Maryland, Pennsylvania and Ohio. He was very often without financial means — even to the point of starvation. But his zeal and sacrifice to preach, the great truth that "we have been redeemed by love of Christ and neighbor," he stressed in his French "MON JOURNAL".

He approached without anxiety his superiors clerical or lay, he preached, heard confessions in very many places of the States. He was never despondent, never despaired; he was a missionary not of any conquest but of apostolate knew only his service and his love of Christ.

During his studies in Bohemia, he had read and meditated on the books — the Acts of the Apostles, St. Augustine's City of God, the stories of the Czech apostles Cyril and Methodius, St. Vojtech (Albert), St. Francis Xavier's familiarity with the Pacific world, St. Francis de Sales' apostolate. At the end of the 1830's he joined the Redemptorist Order, later (1847—1849) its Viceregent and Vice-Provincial in the U.S.A.

□

FATHER NEUMANN JOINED THE REDEMPTION ORDER

As a diocesan priest in the New York Diocese, John Nepomuk Neumann, during 1836—1840, sparked his priesthood with his sincere piety, he heralded a right way into the minds of the German immigrants throughout all New York's archdiocese, crystalized the basis of their spiritual substance in the church, in their houses, in the schools. The important function of his priesthood was realized by him at the hearing of confessions not only of the laymen, but also of the priests and of the bishops from outside New York. He recognized the importance of the building of new churches, of Catholic schools, of the social institutions for dwelling of all arriving immigrants, for the welfare of the old people, and of the orphans.

But he sought his guidance of the right Christian life in the religious Redemptorist Order, that blossomed in his heart during his theologic studies in the seminary in Busweis in Bohemia. In 1831 he met the Czech national patriot, the young prelate, later Bishop of the Diocese of Budejovice, Father Valentine Jirsik. Neumann read Jirsik's translation of the writings of the great Doctor of the Church, St. Alphonsus Ligouri, the archbishop of Naples, who in 1739 founded the Redemptorist Order for trailing of the souls not only in Europe but mostly in America. Jirsik used Neumann's knowledge of the Czech, German, Italian languages in his translation of St. Alphonsus "Ways for Salvation." Neumann kept his eyes fixed on his future as the missioner among all nations, especially in America. Jirsik procured Neuman's interest referring to the follower of St. Alphonsus, the Moravian Redemptorist in Vienna, Father Clement Dvorak-Hofbauer, who followed St. Alphonsus' "Go in the spirit of all nations and tell them the truth of their salvation through Christ" as the organizer of the Redemptorist missions. Father Hofbauer in 1820 established the Redemptorist Congregations in Europe, and he sent Father Joseph Passerat, his disciple, Father Simon Sanderl with the Bohemian lay brother, Wenceslaus Witopil and five other Redemptorist clerics to America (New York) in 1832.

On John Neumann's trip (1854—55) (when he was the 4th Bishop of Philadelphia) from the U.S.A., he visited his native Bohemia, being welcomed by Bishop Valentin Jirsik. Bishop Neumann in Czech thanked Bishop Jirsik, because he had introduced him to this missionary Redemptorist Congregation in America in 1831. (Jirsik's Memories edited by Father Alphonsus Danha, the Redemptorist provincial in 1933—1939).

□

FATHER JOHN NEPOMUK NEUMANN — FOURTH BISHOP OF PHILADELPHIA 1852—1860)

Passion Sunday, March 28, 1852, the day the Lord had made for the Bohemian immigrant John Nepomuk Neumann, was consecrated as the fourth Bishop of the Philadelphia diocese. The right hand of the Lord exalted him and declared him for the ecclesiastical work in the U.S.

He had devoted himself since his boyhood to the Way of the Cross. For him the function of his bishopric thwarted his desire to be as a missionary priest in America only, but God's providence let him bear his Cross, denying himself, being obedient to his death-time (January 5, 1860), not to his personal glory, but to do God's will.

His personal characteristics did not match his short height (5'2"), with his non attractive corporal appearance, yet showed i nhis graceful large eyes, his santification of his love of God, of the Church, and of all poor, old, desolate, newcoming immigrants and to all orphans.

His education (a perfect knowledge of German, Czech, French, English, Italian, Spanish, Irish, Indian, Latin, Greek, the biblical cultures), yielded him to be chosen by God; by the Church, and by the people, to spread the grain of the Gospels and to bring forth much fruit for the salvation of souls.

"God has called you, my spiritual brother, my confessor, the prosperous religious teacher, the builder of the 30 churches, edifices with the religious schools, orphanages, but first: your act of faith in the Trinity of God, your act of adoration to Jesus Christ with your deepest humility and with your acts of love to all mankind, you come to the bishopric of Philadelphia . . .", so enthroned him the Archbishop of Baltimore, Francis Patrick, the former Bishop of Philadelphia, later Archbishop of Baltimore. Kenrick was appealing for German priests for the Redemptorist, Jesuit and Franciscan establishments in America. He consecrated Neumann for the bishopric as the able priest and as suitable for Philadelphia.

Bishop Neumann was never a conceited "snob", but he was always gentle to all priests, prelates, but mostly careful of the poor. He lived with Christ, he was the radiant "martyr" to overcome the difficulties with the German Church's trustees, with the financial hardness, with obstacles of the state's bureaucracy. On January 5, 1860, he died from his corporal weakness, but his soul flew like a bird from the hunter's reticulation of the stubborn people to the Throne of the Almighty God.

The Americans of German and of Czechoslovak, Polish origins will venerate the Bohemian missioner, the Fourth Bishop of Philadelphia, John Nepomuk Neumann, a Hero of God, in their special liturgical event of the World Eucharistic Congress in Philadelphia in August of 1976 in St. Peter's Church, at his tomb on the 7th of August, to recognize his saintly glory.

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)!
Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL BOB
The Wholesale Wholesaler
Tell your friends
Call 871-0905
Nite and Day

BENEDICTINE NUNS OBSERVE JUBILEE

Five Benedictines of Sacred Heart Convent, Lisle, observed the twenty-fifth anniversary of their religious vows on Sunday, June 6. Sisters Constance Anne Prather, Josephine Sincak, DePaul Stava, Benita Jasurda, and Margaret Mary Schima renewed their vows and rejoiced with members of their religious community, relatives, and friends at a special Eucharistic Liturgy offered at 4:00 p.m. in the convent chapel.

Concelebrating were Father Thomas White, St. Luke Parish, Carol Stream; Fathers William Condon and Joel Fortier, St. Raphael Parish, Naperville; Fathers Robert Cross and Cyril Nemecek, Our Lady of Lourdes Parish, Chicago; Fathers Ronald Rigovsky, Hugh Andersen, and Jacob Hillyer, Benet Academy, Lisle; and Father Frank Dilla, Sacred Heart Parish, Chicago. Brothers Columban Trojan and Guy Jelinek of St. Procopius Abbey were masters of ceremony.

Father White delivered the homily, in which he wished the jubilarians happiness: the simplest, but most effective and encompassing of all wishes. Sister Josephine played the organ accompaniment for the liturgy.

The clergy represented the areas where the jubilarians are presently practicing their varied ministries. Sister Constance Anne is a member of Benet Academy faculty. Sister Josephine is Parish Sister at St. Luke, while Sister DePaul teaches at Our Lady of Lourdes Parochial School. Sister Benita is religious education coordinator of St. Raphael Parish. Prioress of Queen of Heaven Convent in Warren, Ohio, Sister Margaret Mary joined that community when it branched off from Sacred Heart Convent.

After the chapel services, the jubilarians and their guests continued their celebration at a festive meal in the convent dining room.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

41st INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS

CZECH COMMITTEE

MINUTES of the Meeting of the Local Committee held at Mount St. Joseph Convent on Sunday, June 6th, at 3:00 P.M.

The following people were present: Rev. Ludvik Nemec, Chairman; Sister Grace Catherine, Secretary; Mr. Joseph Sukany, Mrs. Agnes Giampietro, Mrs. Carmen Mayer, Dr. and Mrs. Antonin Neumann, and Miss Linda Remington.

Purpose of the meeting was (a) to review what was completed and (b) to advance certain aspects of the program, and (c) to finalize all programs. It was moderated by Father Nemec and recorded by the secretary in the following manner:

From the secretary's report, all correspondents were answered and information supplied, in all about 200 letters in the past month.

Religious program: Father Nemec reported that by the end of June the **Liturgical** Booklet will be ready and a copy will be sent to Czech parishes and all members of the Committee. Every participant will get one gratis before the Mass. Ten thousand commemorative pictures of Blessed John Neumann will be distributed also. The number of concelebrants again increased by twelve priests, namely: Rev. Frederick Chruma, C.SS.R., John J. Michalicka of Oklahoma City, Rev. Clarence Vrana of Cedar Rapids, Rev. Ludvik Svetinesky of North Dakota, Rev. Jaromie Vochoc with two other priests from Canada, Rev. Francis Pribyl of Chicago, Rt. Rev. Monsignor Francis Planner of Rome, Very Reverend Thomas Spidlik, S.J., of Rome, and Rev. Dr. Alexander Heidler of Munich. There are now 48 listed concelebrants. Monsignor Skarvada accepted the invitation to have a brief allocution at the tomb of Blessed John Neumann. Concelebrated Pontifical Mass is scheduled for 10:30 A.M. at St. Peter's Church, and 12:30 P.M. a national homage given to Blessed John Neumann. Church will be decorated by Rev. George W. Tomichek, serving at St. Peter's Church.

Mrs. Mildred Janda, President of National Alliance of Czech Catholics in Chicago, did not accept the role of first reader, and in her place was delegated Miss Alena Pekorna, teacher and artist from Chicago. Also changes were affected in regard to the Prayer of the Faithful and roles were given to Mr. Joseph V. Tomanek of Jamaica, Mr. Francis Desensky of Berwyn, Ill., Dr. Stanley Walcek, Esq., of Washington, D.C. and Mr. Joseph Sukany of Philadelphia. Other liturgical assignments will be announced later. The rest of the program remains as it was in the last Bulletin. Mass will be recorded by Father Joseph B. Breslin of Chesnut Hill College, and audiotape will be available to anyone interested for only $3.00 and will be sent on request only. Mass and all events of August 7 will be colorphotographed by a professional. Mass will be officially filmed by the Char-Com Productions of Chicago Ridge and some parts taken also by the local television media. Appeals were sent to NBC, WCAU-TV, ABC and KYW for coverage of our Czech celebrations, both religious and cultural on August 7th at St. Peter's Church and at Slovak Hall.

One classroom in St. Peter's school will be reserved so that people may dress themselves in national costumes before Mass. Here is once more a strong appeal that everybody who can, should come in national costumes to make our beautiful folklore well displayed.

Cultural program is finalized as it was reported in the previous bulletin. We will have five booths and exhibits will be installed on July 23th at Civic Center. Exposition will be daily from July 30 to August 7th from 9:00 A.M. to 9:00 P.M. Contents of our exhibits was already described. One booth will have the Infant of Prague with such folklore of mannequins and with exposition of Dvornik's books. This booth is being prepared by Mrs. Deidre Mullen of Philadelphia and Father L. Nemec. For safety, in addition to official guards, there will be two guardian girls in national costumes, namely Miss Annie Walcek of Washington, D.C., and Miss Linda Remington of Philadelphia, with the assistance of students of Chesnut Hill and Rosemont Colleges.

As announced previously, a special addition to the cultural program will be national dance by a team of 16 pairs in national costumes from Chicago, held in Slovak Hall on August 7th from 3:00 to 5:00 P.M. There will be popular dancing before and after also. Music will be provided by recorder. Refreshments and drinks will be available for all.

About six o'clock, buses will take people for the Eucharistic procession to Veteran's Stadium, which begins at 7 o'clock. This, of course, is optional.

There will also be a possibility of optional guided tour to the Liberty Bell and to Independence Hall. It is understood that all our people should see our cultural exposition in Civic Center. Chicago group should, perhaps, see it Friday evening, others on Saturday from 3:00 to 5:00 because at 5:00 P.M. on August 7th the exposition will close. Our Slovak Hall will be open till midnight for the convenience of our people.

Czech participation in the parades and processions of the Congress will be as follows:

I. — On August 1st at 6 P.M. in the Opening Parade will be the unit of honor guard in the form of 20 Czechs in national costumes, from New York City with Czechoslovak Flag.

II. — On August 3rd at the **Mass for Freedom and Peace,** held at 8:00 p.m. at Veterans' Stadium, Rev. Father Jaroslav Popelka, S.J., of Los Angeles, will be a concelebrant, and a pair in national costume from New York City will be in the Offering Procession.

III. — On August 7th at 10:30 Czech Mass, there will be pairs in national costumes from Chicago and Washington, D.C., and in the evening Eucharistic Procession at 7:00 P.M. at Veterans' Stadium.

IV. — On August 8th at 4:00 P.M. at the **Parade of Nations and States** in Veterans' Stadium there will meet Czech persons in national costumes from Chicago and in Statio Mundi at 5:00 P.M. before the Papal Mass.

Units from New York City will be provided by Father Alois Vyoral, while unit in national costumes from Chicago is in the care of Father Vojtech Vit; the unit from Washington, D.C., is being provided by Mr. Stanley Walcek and Madam Lida Brodenova.

Ohio Congressman Hon. CHARLES A. VANIK English Speaker in Philadelphia?

Honorable Charles A. Vanik
House of Representatives
Room 2371
Rayburn House Office Building
Washington, D.C. 20515

Dear Mr. Vanik:

I am humbly taking the liberty to invite you to be a speaker in English at the commemorative event of the signing of a **Declaration of Independence** in 1918 by T.G. Masaryk at the Independence Hall in Philadelphia. This memorable act, coinciding properly with a reflection of the Bicentennial of American Independence will be reactivated and revisited on August 8, 1976, at 12 noon, when Czechs will convene on the occasion of their participation in the 41st International Eucharistic Congress, at Independence Hall to place a wreath or bouquet of flowers at the Liberty Bell with the appeal inscribed on the ribbon: **"Restore freedom, democracy and independence to Czechoslovakia!"**

This idea was conceived by Dr. George J. Svejda, Ph.D., Historian in the Department of the Interior, U.S.A., and was adopted by the Washington, D.C. area Czech Committee in its meeting of June 11, 1976, to become an integral part of the cultural program of Czech participation in the Eucharistic Congress.

Around 11:00 A.M. buses would take all people in national costumes and others who express their willingness from their locations to participate at Independence Hall, where at 12:00 o'clock would begin Czech festivities in the following simple manner:

1. Singing of American and Czechoslovak anthems;
2. Invocation by Rt. Rev. Abbot Thomas Havlik, O.S.B.;
3. Placing of a bouquet of flowers by Your Honor, Bishop Morkovsky and Abbot Havlik and Dr. Klimek;
4. Brief commemorative speech in English by Honorable Charles Vanik;
5. Short Czech allocution by Dr. Adolf Klimek, former secretary-general of People's party and Deputy of Parliament in Czechoslovakia, presently a member of the National Council of Free Czechoslovakia in Washington, D.C.
6. Singing of popular national songs.
7. Benediction by Very Rev. Father Francis A. Novak, C.SS.R. of Washington, D.C.

Moderators of all these affairs are Dr. George J. Svejda and Father L. Nemec. The whole proceedings would take about one hour, so that the program would take precisely from 12:00 to 1:00 P.M.

It is my firm belief that this could and would attract great attention of the public and news media, television, etc., and that this commemorative event with its striking appeal to Czechs for a restoration of their independence, would create a tremendous impact on the millions of people who will be trying on that day to get into Independence Hall and to see their Liberty Bell. Needless to say that this would be an alarming memento of the present situation of the now enslaved Czechoslovakia, which is still occupied by the Russian army, and it would also find a sympathetic acceptance by the 30 various national groups having their individual participation in the Eucharistic Congress on that day.

It goes without saying that this would be a very impressive and effective way in helping to ameliorate a now very sad situation in Czechoslovakia, where any expression of freedom is drastically curtailed.

Would you be willing, Honorable Congressman Vanik, to help us in this regard? You are one of the most distinguished members of the Czech community in America. You would do us a great favor indeed, and a great service in helping to restore the independence of Czechoslovakia, while we, all Czechs, both immigrants and refugees, have so much in our minds and hearts!

I am only sorry that so far I have been unable to get a Czech band to make this affair more elaborate and impressive. I firmly believe, however, that Dr. Svejda will succeed in getting a military band instead. I am sure that all other nationalities would also take part in our "independence appeal" by sharing their national feelings with us.

Would you be so kind as to let us know of your acceptance, if possible, soon, in order that we might proceed with all necessary protocol and have our program accepted by the public authorities and be able to elaborate this program in minute details so that its effectiveness would be maximal.

Hoping that you are also convinced about the importance of this proposed and planned "independence appeal" and hoping for a favorable reply, I remain

Sincerely yours,
Ludvik Nemec,
chairman

Father Michalicka farewell

(Continued from Page 14)

say Mass the very next morning and thereafter until the pastor returned. Father was very happy at this news, and so once again he has returned to his priestly duties. Father Vaclav, ALL your friends at the St. Procopius Parish, the Fathers, Brothers, Al and Sylvia, the ladies of the Hlas Naroda Club, Father Abbot Thomas Havlik, and all the Monks at the St. Procopius Abbey at Lisle, Ill., wish you a much deserved rest and many years of happiness. Stay well and pray for us.

Sylvia Kucera

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť